‘பறையன்’ பட்டம் போகாமல்...

பெரியார்

வெளியீடு:
பெரியார் திராவிடர் கழகம்
29, இதழியலாளர் குடியிருப்பு
திருவள்ளுவர் நகர் - திருவான்மியூர்
சென்னை - 600 041

நூல் கிடைக்குமிடங்கள்

பெரியார் படிப்பகம்
பேருந்து நிலையம் அருகில்
மேட்டூர் அணை - 636 401
9786316155

பெரியார் படிப்பகம்
அரசு விரைவுப் பேருந்து நிலையம்
காந்திபுரம் - கோவை
9843323153

பெரியார் படிப்பகம்
தோழர் பத்ரி நாராயணன் நினைவு நூலகம்
73 / 1 இலாயிட்ஸ் சாலை
சென்னை - 14
044.30228213

இராவணன் படிப்பகம்
இராதாகிருட்டிணன் நகர்
அரியாங்குப்பம்
புதுச்சேரி - 7
9443045614

பெரியார் படிப்பகம்
33, 60 அடி சாலை
வெள்ளியங்காடு
திருப்பூர் .4
98427.25598

மாவட்டத்தலைமை அலுவலகம்
53, நகராட்சி வணிகவளாகம்
பேருந்துநிலையம் அருகில்
கோபிச்செட்டிபாளையம்
98433 08261

நன்கொடை : உரு 10.00

விமர்சனங்களை அனுப்ப - periyardk@gmail.com

மின் நூலாகத் தரவிறக்கம் செய்ய
www.periyardk.org

முதற்பதிப்பு : 2010 ஏப்ரல் 14

காரைக்குடி ஜில்லா
முதலாவது அரசியல் மகாநாடு

தீண்டாமை

தீண்டாமையைப் பற்றி ஓர் தீர்மானம் செய்திருக்கிறீர்கள். அதைப் பற்றியும் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தீண்டாமை என்பது என்ன? தீண்டாமை காங்கிரஸில் ஒரு திட்டமாய் வருவானேன்? என இவ்விரண்டு விஷயங்களையும் நாம் அறிந்து கொள்ளவேண்டியது அவசியமாகும். தேசத்தில் நமது இந்து மதத்தில் மாத்திரம்தான் தீண்டாமை அனுஷ்டிப்பதாக நாம் காண்கிறோம். மனிதனுக்கு மனிதன் பார்ப்பது, பேசுவது, பக்கத்தில் வருவது, தொடுவது முதலானவைகள் தீண்டாமையின் தத்துவங்களாக விளங்குகின்றன. இவற்றிற்கு ஆதாரம் என்னவென்றால் வேதமென்று சொல்லுவதும், சிலர் சாஸ்திரம் என்று சொல்லுவதும். சிலர் ஸ்மிருதி என்று சொல்லுவதும், சிலர் புராணங்கள் என்று சொல்லுவதும், சிலர் பழக்க வழக்கங்கள் என்று சொல்லுவதும் இப்படிப் பலவிதமாக ஆதாரங்கள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. பழக்கத்தில் தீண்டாமையானது வருணாச்சிரம தர்மத்தில் பட்டதென்றும், வரிசைக் கிரமத்தில் ஒருவருக்கொருவர் தாழ்ந்தவரென்றும், வருணாச்சிரமமானது பிராமணன், க்ஷத்திரியன், வைசி யன். சூத்திரன், பஞ்சமன் என ஐந்து வகை ஜாதியாய் பிரிக்கப்பட்டிருக் கின்றனவென்றும், இவற்றிற்கு ஆதாரம் மனுஸ்மிருதி என்றும் சொல்லப் படுகின்றது. தமிழர்களாகிய நம்மை இவை எதுவும் சார்ந்ததாகத் தோன்றவில்லை. ஏனெனில் வருணாச்சிரமம் என்பதும், சாதி என்பதும் , பிராமணன், க்ஷத்திரியன், வைசியன், சூத்திரன், பஞ்சமன் என்பதும் மனுதர்ம சாஸ்திரமோ, மனுஸ்மிருதியோ என்பதும் ஆகிய வார்த்தைகள் தமிழ் வார்த்தைகளல்ல. தமிழ் நாட்டினர்க்கோ, தமிழர்க்கோ இவ்வன்னிய பாஷைப் பெயர்கள்

பொருந்துவதற்கே நியாயமில்லை. தவிர இந்த சாதிகளுக்கே ஏற்பட்டிருக்கிற குணமும் தமிழர்க்குப் பொருந்தியது என்று சொல்லுவதற்கும் இடமில்லை. உதாரணமாக, நம்மில் பெரும் பான்மையோர் சூத்திரர்கள் என்று அழைக்கப் படுகின்றனர். நாமும் நம்மை அனேகமாய் சூத்திரர்கள் என்றே சொல்லிக் கொள்ளுகிறோம். ஏன் அப்படிச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறோ மென்பதை பற்றி இப்பொழுது ஆராயத் தேவையில்லை. சூத்திரர் என்பது என்ன? நாம் சூத்திரர்களா என்பதைக் கவனிப்போம். சூத்திரன் என்றால் மனுஸ்மிருதியில் "விலைக்கு வாங்கப்பட்ட அடிமை, யுத்தத்தில் ஜெயித்து அடிமையாக்கப் பட்டவன், அடிமைத் தொழிலுக்காக ஒருவனால் மற்றொருவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டவன், வைப்பாட்டியின் மகன்" முதலிய ஏழுவித மக்களுக்கு சூத்திரர்கள் என மனுதர்ம சாஸ்திரத்தில் பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது. அப் பெயரை நாம் ஏற்றுக் கொண்டு நம்மை நாமே சூத்திரர்கள் என்றுதான் சொல்லிக் கொள்ளு கிறோம். அடுத்தாற்போல் பஞ்சமர்கள் எனச் சொல்லப் படுவது யாரை என்பதே நமக்குச் சரியாய் ஆதாரத்தின் மூலமாய் தெரிந்து கொள்ளக்கூடவில்லை. வழக்கில் சக்கிலி, பறையன், வண்ணான், நாவிதன், பள்ளன், குடும்பன், சாம்பன், வள்ளுவன் சிற்சில இடங் களில் தீயர், ஈழவர், நாடாரையுமே சேர்த்து மேலே சொல்லப் பட்ட பிராமண, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திர ஆகிய நான்கு வருணத் தாரும் மேலேகண்ட முறைப்படி கொடுமையாக நடத்தப்படு வதைப் பார்க்கிறோம். இவர்களையே பஞ்சமர்கள் என்று சொல் வதையும் கேட்கிறோம். அநேகமாய், நாம் கூட அவர்களை அதே மாதிரியாக நடத்துகிறோம். அப்படி நடத்தின போதிலும் 'சூத்திரர்கள்' என்று சொல்லப்படுகிற நாம் தாழ்ந்தவர்களா ? பஞ்சமர் என்று சொல்லப்படுகின்ற அவர்கள் தாழ்ந்தவர்களா? என்பதை யோசித்துப் பார்த்தால் பஞ்சமர்களை விட சூத்திரர் களே தாழ்ந்தவர்கள் என்பது தெரியவரும். மேலே கூறப் பட்டபடி 'சூத்திரர்' என்பதற்கு ஆதாரப்படி தாசிமகன், என்பதுதான் பொருள். தத்துவமாய்ப் பார்த்தால் பறையன், சக்கிலியை விட தாசிமகன் தாழ்ந்தவன் என்பதுதான் எனது தாத்பரியம். என்னை ஒருவன் சூத்திரன் என்று அழைப்பதைப் பார்க்கிலும் பஞ்சமன் என்று அழைப்பதில்தான் நான் சந்தோஷப்படுவேன்.

இவ்விதக் கெடுதியான பெயர் நமக்கு இருப்பதைப் பற்றி நாம் கொஞ்சமும் கவனியாமல் நிரபராதிகளாய் இருக்கும் நமது சகோதரர்களைக் காண, அருகில் வர, தொட, பேச, பார்க்க

முடியாதபடி கொடுமையாய் நடத்தி ஊரிற்கு வெளியில் குடியிருக்கும்படியும் ஸ்நானம் செய்வதற்கோ, வேஷ்டி துவைத்துக் கொள்ளுவதற்கோ, வீதியில் நடப்பதற்கோ, சில இடங்களில் தாகத்திற்குக்கூட தண்ணீர் இல்லாமல் அவஸ்தைப் படும்படி நடத்துகிறோம். மேற்கண்ட கொடுமையான குணங்கள் அவர்களோடு மாத்திரம் நில்லாமல் அனேக சமயங்களில் நாமும் நமக்கு மேல் வருணத்தார் என்று சொல்லு கிறவர்களும்கூட அனுபவிப்பதைப் பார்க்கிறோம். உதாரணமாக, சூத்திரர் களை அதற்கு மேற்பட்ட மூன்று வருணத்தார்களும் தொடுவதில்லை யென்பதையும், இவர்கள் முன்னிலையில் அவர்கள் ஆகாரம் எடுத்துக் கொள்வதில்லை என்பதையும், சிற்சில சமயங்களில் இவர்களோடு பேசுவதும் பாவம் என்பதையும் அனுபவிக் கிறோம். அதே மாதிரி வைசியர்களிடத்திலும் க்ஷத்திரியர்கள், பிராமணர்கள் நடந்துகொள்ளுவதையும், அதே மாதிரி க்ஷத்திரியர்களிடத்திலும் பிராமணர் நடந்துகொள்வதையும், பிராமணர்களுக்குள்ளேயும் ஒருவருக்கொருவர் தாழ்மையாக நடத்தப்படுவதையும் பார்க்கிறோம். உதாரணமாக, திருச்செந்தூர், மலையாளம் முதலிய இடங்களில் உள்ள பிராமணர்கள் தாங்கள் உயர்ந்தவர்களென்றும், மற்ற பிராமணர்கள் தாழ்ந்தவர்கள் என்றும் கருதி, தங்களுக்கு அனுமதியுள்ள இடத்தில் மற்றொருவர் பிரவேசிப்பது தோஷமெனக் கருதுகிறார். நம் நாட்டிலேயும் முறைப்படி நடக்கின்ற பிராமணர்கள் என்று சொல்லுவோர்கள் க்ஷத்திரியனிடத்திலேயோ, வைசியனிடத்திலேயோ, சூத்திரனிடத் திலேயோ பேசு கின்ற காலத்தில், ஜலமலபாதிக்குப் போகும்போது எப்படி பூணுலைக் காதில் சுற்றிக்கொண்டு போகிறார்களோ அதுபோல பெரிய தீட்டென நினைத்துப் பூணூலைக் காதில் சுற்றிக்கொண்டு பேசுகிறார்கள். இப்படி நமது நாட்டில் தீண்டாமை, பார்க்காமை, பேசாமை, கிட்ட வராமை ஆகிய இவை ஒருவரை யாவது விட்டவை அல்ல. ஒருவர் தனக்குக்கீழ் இருப்பவரைத் தீண்டாதவர், பார்க்காதவர் என்று சொல்லுவதும், அதே நபர் தனக்குமேல் உள்ளவருக்கு தான் தீண்டாதவராகவும், பார்க்கக் கூடாதவராகவும் இருப்பது வழக்கமா யிருப்பது மாத்திரம் அல்லாமல், இவர்கள் இத்தனை பேரும் சேர்ந்து நம்மை ஆளுகிற சாதியாயிருக்கிற ஐரோப்பியருக்குத் தீண்டாதவராகவும், கிட்ட வரக்கூடாதவராகவும் இன்னும் தாழ்மையாகவும் இருந்து வருவதையும் நாம் காண்கிறோம். இந்த முறையில் தீண்டாமை என்பதை ஒழிப்பது என்று சொல்வது கேவலம் பஞ்சமர்களை மாத்திரம் முன்னேற்ற வேண்டுமென்ப தல்லாமல் அவர்களுக்கு

இருக்கும் கொடுமைகளை மாத்திரம் விலக்க வேண்டுமென்ப தல்லாமல் நம் ஒவ்வொருவருக்குள் இருக்கும் இழிவையும், கொடுமையையும் நீக்கவேண்டும் என்பதுதான் தீண்டாமையின் தத்துவம். இதைச் சொல்லுகிறபோது ஆ! தீண்டாமை விலக்கா? பஞ்சமரையா தெருவில் விடுவது? அவர்களையா தொடுவது? அவர்களையா பார்ப்பதென்று ஆச்சரி யப்பட்டுவிடுகிறார்கள். நம்மில் ஒரு கூட்டத்தாராகிய சூத்திரர் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் நாம், நம்மில் ஒருவன் சூத்திரன் என்று அழைக்கும் போது ஆ! நம்மையா, சர் பட்டம் பெற்ற நம்மையா, ஜமீந்தா ராகிய நம்மையா, லட்சாதிகாரியாகிய நம்மையா, சத்திரம் சாவடி கட்டிய நம்மையா, தூய வேளாளனாகிய நம்மையா, பரிசுத்த னாகிய நம்மையா, உத்தமனான நம்மையா, மடாதிபதியான நம்மையா இன்னும் எத்தனையோ உயர்குணங்களும் எவ்வித இழிவுமற்ற நம்மையா தேவடியாள் மகன், வைப்பாட்டி மகன், அடிமையென்று அர்த்தம் கொண்ட சூத்திரன் என்று சொல்லுவ தென ஒருவரும் வெட்கப்படுவதேயில்லை. மலையாளம் போன்ற சிற்சில இடங் களில் நாயர்கள் என்று சொல்லுவோர் தங்களைச் சூத்திரர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளுவதில் பெருமை அடை கின்றனர். இந்த இழிவு சூத்திரர்கள் என்பவரை எப்படிக் கட்டிக் கொண்டது என்பதைப் பார்ப்போமாகில் தங்களுக்குக் கீழ் ஒருவர் இருப்பதாக நினைத்துக் கொண்டு அவர்களைத் தாழ்மைப் படுத்திய பாவமானது இவர்களைத் தேவடியாள் மகன் என்று இன்னொருவர் கூப்பிடும் படியாகக் கடவுள் வைத்துவிட்டார். நமக்கும் அதன் பலனாய் நமக்குக் கீழ் ஒருவர் இருந்தால் போது மென்று நினைத்து மகிழ்ந்துகொண்டு நம்மை ஒருவன் வைப்பாட்டி மகனெனக் கூப்பிடு கிறானே, கூப்பிடுவது மாத்திரம் நில்லாது கல்லும் காவேரியும் உள்ளவரை அழியாமல் எழுதி வைத்து விட்டானே, அஃதோடு நில்லாமல் நம்மை நாமே வைப்பாட்டி மகனென்று சொல்லிக்கொள்ளும் நிலைமைக்கு வந்துவிட்டதே யென்றுகூட கவலைப்படுவதேயில்லை. இது எதைப் போலிருக்கிறதென்றால் அரசியல் வாழ்வில் இந்துக் களுக்கு "இந்துக்கள்" என்று சொல்லுவதற் கில்லாமல் நம்மு டைய அரசாங்கத்தார் முகமதியரல்லாதார் என்று அழைப் பது போலவும் நாமும் இந்துக்களாகவும், இந்தியாவின் புராதனக் காரராகவும் இருக்கிற நம்மை "அல்லாதார்" என்கிற அணியைக் கூட்டி மகமதியர் அல்லாதார் என்று ஏன் அழைக்க வேண்டும் என்கிற கவலை கொஞ்சமும் இல்லாமல், எப்படியானாலும் உத்தியோகமோ, பதவியோ கிடைத்தால் போதுமென்கிற

இழிவான ஆசையில் பட்டு "மகமதியரல்லாதார்" பிரிவுக்கு யான் சட்டசபை அங்கத்தினனாய் நிற்கிறேன் என்று கவுரவமாய் நம்முடைய படித்தவர்கள், பெரியோர்கள், பணக்காரர்கள், சாஸ்திரிகள், ஆச்சாரியார்கள் என்று சொல்லக்கூடிய கூட்டத் தார் நடந்து கொள்வதுபோல் இருக்கிறது.

(தொடர்ச்சி 28.06.1925 குடி அரசு)

பெரியார் - குடி அரசு - 21.06.1925

காரைக்குடி ஜில்லா முதலாவது அரசியல் மகாநாடு

தீண்டாமை

ஆகவே, நம்மில் யாரும் நமக்கு இவ்வித இழிவுப்பெயர்கள் இருப் பதை லட்சியம் செய்யாமல் சுயநலமே பிரதானமாகக் கருதி அலட்சிய மாயிருக்கிறோம். யாராவது இவற்றைக் கவனித்து இவ்விதக் கொடுமையும் இழிவும் நமக்கு ஒழிய வேண்டுமென்று முயற்சித்தால் அது சுயநலக்காரரால் துவேஷமென்று சொல்லப் பட்டுவிடுகிறது.

பறையன், சக்கிலி முதலியோரை நாம் ஏன் தொடக்கூடாது, பார்க்கக் கூடாது என்கிறோம் என்பதைச் சற்று கவனித்தால் அவன் பார்வைக்கு அசிங்கமாயிருக்கிறான்; அழுக்குடை தரிக் கிறான்; அவன் மீது துர்நாற்றம் வீசுகிறது; அவன் ஆகாரத்திற்கு மாட்டு மாம்சம் சாப்பிடுகிறான்; மாடு அறுக்கிறான்; மற்றும் சிலர் 'கள்' உற்பத்தி செய்கிறார்கள் என்கிறதான குற்றங் கள் பிரதானமாகச் சொல்லப்படுகிறது. இவற்றை நாம் உண்மை என்றே வைத்துக்கொள்வோம்.

இவர்கள் பார்வைக்கு அசிங்கமாகவும், அழுக்கான துணி களுடனும், துர்வாடையுற்றும் ஏன் இருக்கிறார்கள் என்றும் இதற்கு யார் பொறுப்பாளி என்றும் யோசியுங்கள். அவர்களை நாம் தாகத்திற்கே தண்ணீர் குடிப்பதற்கில்லாமல் வைத்திருக்கும் போது குளிக்கவோ வேஷ்டி துவைக்கவோ வழி எங்கே? நாம் உபயோகிக்கும் குளமோ, குட்டையோ, கிணறோ இவர்கள் தொடவோ, கிட்ட வரவோ கூடாதபடி கொடுமை செய்கிறோம். அதனால் அவர்கள் அப்படியிருக்கிறார்களேயல்லாமல் அது அவர்கள் பிறவிக்குணமாகுமா? நம்மை யாராவது குளிக்க விடாமலும், வேஷ்டி துவைக்க விடாமலும் செய்து விட்டால்

நம்மீது துர்நாற்றம் வீசாதா? நம் துணி அழுக்காகாதா? நாம் பார்வைக்கு அசிங்கமாய் காணப்படமாட்டோமா? அவர் களுக்குக் குளிப்பதற்கும், துணி துவைப்பதற்கும் நாம் சவு கரியம் செய்து கொடுத்துவிட்டால் பின்னும் இவ்விதக் குற்றமிருக்குமா? ஆதலால் நாம்தான் அவர்களின் இந்நிலைக்குக் காரணமாயிருக்கிறோம்.

மாடு தின்பது முதலியவைகளால் எப்படித் தீண்டாதவனாய் விடுவான்? ஐரோப்பியர், மகமதியர் முதலானோர் தின்பதில் லையா? அவர்களை நாம் தீண்டாதார், பார்க்காதார் என்று சொல்லக்கூடுமா ? அப்படியே சொல்வதானாலும் மாடு தின்பது என்ன ஆடு, கோழி தின்பதை விட அவ்வளவு பாவம்? ஆடு, கோழி, பன்றி தின்பவர்களை நாம் பஞ்சமரைப் போல் நினைப்பதில்லை. கோழியும், பன்றியும் தின்னாத வஸ்துவையா மாடு தின்கிறது? செத்த மாடு தின்பது உயிருள்ள ஜெந்துவை உயிருடன் வதைத்து கொலை செய்து சாப்பிடுவதைவிட உயிரற்ற செத்துப் போன பிராணியின் மாம்சத்தை, மண்ணில் புதைப்பதை வயிற்றுக் கில்லாத கொடுமையால் சாப்பிடுவது எப்படி அதிக பாவமாகும்? மாடு அறுப்பது பாவமென்றால் ஆடு, கோழி அறுப்பதும் பாவம்தான். மனித பிணத்தையும் கூட வைத்திய சாலைகளில் அறுக்கிறார்கள். அவரை நாம் பஞ்சமரென்று சொல்லுகிறோமா?

கள் இறக்குவது குற்றமென்றும், அது பாவமென்றும் அதனால் அவர்களைத் தொடக்கூடாது, தெருவில் நடக்கக் கூடாது என்று சொல்வதும் எவ்வளவு முட்டாள்தனமாகும். அந்தக் கள்ளைக் குடிப்பவனும், அதற்காக மரம் விடுபவனும், அந்த வியாபாரம் செய்பவனும், அதைக் கையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவனும் தொடக்கூடியவன், தெருவில் நடமாடக் கூடியவன் என்றால் அதை ஜீவனத்தின் காரணமாய் இறக்குவது மாத்திரம் எப்படிக் குற்றமாகும்? உற்பத்தி செய்வதால் குற்ற மென்றால் சாராயம், கஞ்சா, அபின், பிராந்தி இவைகள் உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் எப்படி தொடக்கூடிய வர்களாவார்கள் ? இதில் பணம் சம்பாதிக்கும் நமது அரசாங்கத்தை இன்னும் சம்பாதிக்க விட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த உத்தியோகத்திற்கு நாம் தொங்குகிறோம். இந்தப்பணத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் கல்வியை நாம் கற்கிறோம்; இவ்வளவு செய்பவர்கள் யோக்கி யர்கள்; தீண்டக் கூடியவர்கள்; பார்க்கக் கூடியவர்கள். ஆனால் மேல் சொன்னவர்கள் மாத்திரம் தீண்டவும், பார்க்கவும் கூடாத வர்கள் என்றால் இது என்ன கொடுமை? இந்த ஜனங்களுக்கு

சுயராஜ்யம் எப்படி வரும்? கடவுள் ஒருவர் இருப்பது உண்மை யானால் இப்படி கொடுமைப்படுத்தும் சமூகத்தை ஆதரிப்பாரா? இவர்களுக்கு விடுதலையை அளிப்பாரா? அல்லது இவர்களை அடியுடன் தொலைத்து அடிமைப்படுத்துவாரா? என்பதை நினையுங்கள். இந்தக் கொடுமையை நம்மிடம் வைத்துக்கொண்டு வெள்ளையர் கொடுமை என்றும், கெனியா, தென்னாப்பிரிக் காவில் வெள்ளையர் ஜாதி இறுமாப்பென்றும் நாம் பேசுவது எவ்வளவு முட்டாள்தனமும், பார்ப்பவருக்குக் கேலியுமாகும் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். நம் நாட்டில் பிறந்த நம் சகோதரரை நாம் பார்த்தால் பாவம், கிட்டவந்தால் பாவம், தொட்டால் பாவம் என்று சொல்லிக் கொண்டு அதற்கு ஆதாரம் காட்டவும், எழுதி வைத்துக் கொண்டிருக்கும் அக்கிரமத்தை விடவா 1818 - வது வருஷத்து ஆக்டும், ரெளலட் ஆக்டும், ஆள் தூக்கி சட்டமும், 144, 107, 108 பிரிவுப் பிரயோகமும் அக்கிரம மானது என்பதைச் சற்று யோசியுங்கள். நம்மவரை நாமே செய்யும் கொடுமையை விடவா அன்னியர் கொடுமை பெரிது.

மதுரைக் கோவிலில் குடிகாரன், மாம்சம் சாப்பிடுகிறவன், குஷ்ட ரோகி முதலிய தொத்து வியாதியஸ்தர் முதலியவர்கள் சுவாமி தரிசனம் செய்யலாம். அன்னிய மதஸ்தர்கள் சுற்றுப் பிரகாரம் கடந்து செல்லலாம். ஆனால் நமது சகோதரர்களான நாடார்கள் எவ்வளவு பரிசுத்தமானவர்களும், தர்மிஷ்டர்களும், ஜீவகாருண்யமுடையவர்களும், படித்தவர்களுமாயிருந்தாலும் வாசப்படி மிதிக்கக்கூடாது, மிதித்தால் தெய்வத்தின் சக்தி குறைந்து போகுமாம். இதற்கு ஆதாரமும் இருக்கிறதென்றால், ரெளலட் சட்டத்திற்கும், ஆள் தூக்கிச் சட்டத்திற்கும் உள்ள ஆதாரங்களை நாம் குற்றம் சொல்வானேன். இவ்விதம் கொடுமைகள் செய்யும் ஜனசமூகத்திற்கு சத்தியம், தர்மம் என்று பேசிக்கொள்ள யோக்கியதை ஏது? உண்மையில் ஆதாரம் என்று சொல்லக் கூடிய மாதிரியாவது நாம் நடக்குகிறோமா?

23, 24.05.1925 இரண்டு நாள்கள் பள்ளத்தூரில் நடைபெற்ற காரைக்குடி மாவட்ட முதலாவது அரசியல் மாநாடு - நிறைவுரை

பெரியார் - குடி அரசு - 28.06.1925

தீண்டாமை

“இந்தக் கிணற்றைத் திறந்து வைக்கும் வேலையை, ஒரு பெருமையெனக்கருதி நீங்கள் எனக்களித்திருந்தாலும் உண்மையில் எனக்கு அதைத் திறந்து வைக்கக் கொஞ்சமும் மனமில்லை. அல்லாமலும் இதை ஒரு சிறுமையாகவே மதித்து மிகுந்த சங்கடத் துடனேயே இந்த வைபவத்தில் கலந்து கொள்ளுகிறேன். ஆதி திராவிடர்களுக்கென்று தனிக் கிணறுகள் வெட்டுவது அக்கிரம மென்பதே எனது அபிப்பிராயம். இவ்வாறு தனிக் கிணறுகள் வெட்டுவது, ஆதி திராவிடர்கள் நம்மைவிடத் தாழ்ந்தவர்கள், அவர்கள் நம்முடன் கலக்கத் தக்கவர்களல்ல என்று ஒரு நிரந்தர மான வேலியும் ஞாபகக் குறிப்பும் ஏற்படுத்துவதாகத்தான் அர்த்த மாகும். எதற்காக அவர்களுக்குத் தனிக்கிணறு வெட்டவேண்டும்? சிலர் ஆதி திராவிடர்களுக்கு நன்மை செய்வதாக வேஷம் போட்டு தாங்கள் உயர்ந்தவர்கள் என்பதை நிலை நிறுத்திக் கொள்ளத்தான் இவ்வித தர்மங்கள் உதவும். நமது கிணறு குளங்களில் ஆதி திராவிடர்களை ஏன் தண்ணீர் எடுக்க அநுமதிக்கலாகாது? பக்ஷி களும் மிருகங்களும் குளங்களில் தண்ணீர் சாப்பிடுவதில் லையா? குளங்களுக்கு எங்கிருந்து தண்ணீர் வருகிறது என்பது உங்க ளுக்குத் தெரியாதா? அதில் என்னென்ன வருகிறதென்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா? இவ்விதத் தண்ணீரை இந்த ஆதி திராவிடர்கள் எடுத்து சாப்பிட்டு விடுவ தனால் என்ன கெடுதி ஏற்பட்டுவிடும்.”

“நீங்கள் எனக்களித்த வரவேற்புப் பத்திரத்தில் உங்களுக்காக நான் அதிகவேலை செய்திருப்பதாகச் சொல்லிப் புகழ்ந்திருக் கிறீர்கள். அது கொஞ்சமும் உண்மையல்ல. உங்களை உத்தேசித்து நான் ஒரு காரியமும் செய்யவேயில்லை. ஆதி திராவிடர் முன்னேற் றத்திற்கு உழைப்பதாய் நினைத்துக் கொள்வதும் ஆதி திராவிடர் களுக்கு உழைப்பதாய்ச் சொல்லுவதும் வேஷத்திற்காகத்தான் உழைக்கிறவர்களும் பேசுகிறவர்களுமாயிருப்பார்களென்பது எனது அபிப்பிராயம். அதாவது, இந்தியாவின் நன்மைக்காக ஐரோப்பியர்கள் இந்தியாவை ஆளுகிறார்கள் என்பது போலத் தான் ஆகுமேயல்லாமல் வேறல்ல. நான் அப்படி நினைக்கவே யில்லை.”

“பறையர்” என்கிற ஒரு ஜாதிப் பெயர் நம் நாட்டிலிருப்பதால் தான் “சூத்திரர்” என்கிற ஒரு ஜாதிப் பெயர் நம் நாட்டிலிருக்கிறது. “பறையர்” என்கிற ஜாதிப் பெயரை விட “சூத்திரர்” என்கிற ஜாதிப்பெயர் மிக்க இழிவானது. இந்து சாஸ்திரப்படி, பறைய ஸ்திரீகளில் பதிவிரதைகளும், சரியான ஒரே தாய்க்கும், தகப்ப னுக்கும் பிறந்தவர்களுமிருக்கலாம். சூத்திரர்களில் அப்படியிருக்க இடமேயில்லை. ஏனென்றால் “சூத்திரச்சி” என்றால் தாசி, வேசி என்றுதான் பொருள். “சூத்திரன்” என்றால் தாசி மகன், வேசி மகன் என்றுதான் பொருள். இதை ஒப்புக்கொள்ளாதவன் இந்து ஆகமாட்டான் என்பது சாஸ்திர சம்மதம். ஆகையால் என் போன்ற “சூத்திரன்” என்று சொல்லப்படுபவன் “பறையர்கள்” என்று சொல்லப்படுவோர்களுக்கு உழைப்பதாகச் சொல்லுவ தெல்லாம் “சூத்திரர்கள்” என்று தம்மை யாரும் கருதக்கூடாது என்பதற்காகத்தானேயல்லாமல் வேறல்ல. ஆகையால், எனக்காக நான் பாடுபடுவதென்பது உங்கள் கண்ணுக்கு உங்களுக்காகப் பாடுபடுவதாய்த் தோன்றுகிறது. உங்களைத் தாழ்மையாய் கருதும் ஸ்திரீகளும், புருஷர்களும் தாங்கள் பிறரால் உங்களை விடக் கேவலமாய் தாழ்மை யாய்க் கருதுவதை அறிவதில்லை. அந்நியர் களைத் தாழ்ந்தவர்களாக நினைக் கும் அறியாமையால், தங்களை மற்றவர்கள் தாழ்மையாய் நினைப்பது தங்களுக்கு ஈனமாய்த் தோன்றுவதில்லை.

இந்த லக்ஷணத்தில் உங்களிடம் தப்பிதம் கண்டுபிடித்து, “உங்கள் உடம்பில் துர்வாடை அடிக்கிறது, நீங்கள் ஸ்நானம் செய்வதில்லை, துணி துவைப்பதில்லை, மாட்டு மாமிசம் சாப்பிடு கிறீர்கள், மதுவருந்துகிறீர்கள், இதை விட்டுவிடுங்கள்” என்று ஞானோபதேசம் செய்கிறார்கள். நீங்கள் வேஷ்டி துவைக்காமலும் குளிக்காமலும் இருப்பதற்கு யார் ஜவாப்தாரி என்பதை அவர்கள் உணருவதில்லை. உங்களுக்குக் குடிக்கவே தண்ணீரில்லையென் றால் குளிப்பதெப்படி வேஷ்டி துவைப்பதெப்படி? அழுக்கும் நாற்ற மும் உங்கள் கூடவே பிறந்ததா என்று கேட்கிறேன். குளிக்கவும், வேஷ்டி துவைக்கவும், பல் துலக்கவும் தண்ணீர் கொடுக்காமல், மகந்துகள் என்போரையும், சங்கராச்சாரிகள் என்போரையும் கொண்டு வந்து வீட்டிலடைத்து வைத்து விட்டால் அவர்கள் துணி அழுக்கில்லாமல் இருக்குமா? அவர்கள் உடம்பும் வாயும் நாற்றமடிக்காமலிருக்குமா? என்று யோசித்துப் பாருங்கள். நாமே ஒருவனை பட்டினி போட்டுவைத்து, அவன் இறந்துபோன பிறகு பட்டினியினால் இறந்துபோய் விட்டான் பாவி என்று

சொன்னால், யார் "பாவி" யென்பதை நினைத்துப் பாருங்கள். அல்லாமலும், மாடு தின்பதும், மதுவருந்துவதும், நீங்கள் "பறையர்"களாயிருப்பதற்குக் காரணமென்று சொல்லுவது கொஞ்சமும் யோக்கியமான காரியமல்ல. மாடு சாப்பிட்டுக் கொண்டும் மதுவருந்திக் கொண்டும் இருக்கிறவர்கள்தான் இப்பொழுது உலகத்தையே ஆண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். தவிரவும், நீங்கள் மாடு சாப்பிடுவதன் குற்றம் உங்களைச் சேர்ந்த தல்ல. உங்களை மற்றவர்களைப் போல சரியானபடி சம்பாதிக் கவும், தாராளமாய் சாப்பிடவும், தெருவில் நடக்க வும், தாராள மாய் எங்கும் போய் வேலை செய்து சம்பாதிக்கவும் வழியில்லா மல் செய்துவிட்டதால் கொஞ்சப் பணத்தில் அதிக ஆகாரம் ஆகக் கூடியதான மாட்டு மாமிசத்தைப் புசிக்க வேண்டியதாயிற்று. மாட்டு மாமிசத்தை அநுமதிக்கும் மதத்தைச் சேர்ந்த மகமதிய ரிலும் கிறிஸ்தவரிலும் கூட சிலர் கைப்பணந் தாராளமாய்க் கிடைப்பதாயிருந்தால் நாங்கள் மாட்டு மாமிசம் சாப்பிடுகிற வழக்கம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள்.

ஆதலால், நமது நாட்டார் மாட்டிறைச்சி சாப்பிடுவதற்கு தரித்திரந் தான் முக்கியக் காரணம். அல்லாமலும், மாட்டு மாமிசம் சாப்பிடுவது ஆடு, கோழி, மீன், பன்றி இவைகளைவிட என்ன அவ்வளவு அதிகமான பாவமாய்ப் போய்விட்டது. கோழியும், மீனும், பன்றியும் எச்சிலையும், பூச்சு புழுக்களையும், அழுக்கு களையும், மலத்தையும் சாப்பிடுகிறது. இப்படியிருக்க இதைச் சாப்பிடுகிற வட நாட்டு "பிராமணர்கள்" முதல் தென்னாட்டு "சூத்திரர்கள்" வரை நல்ல ஜாதியாயும், தொடக்கூடியவர்களா யுமிருக்கும் போது, புல்லும் பருத்திக் கொட்டையும், தவிடும், புண்ணாக்கும் சாப்பிடுகிற மாட்டி றைச்சி சாப்பிடுவதனால் மாத்திரம் எப்படி ஒரு மனிதன் தாழ்ந்த வனாவான். அப்படிப் பார்த்தாலும் மாடு சாப்பிடுகிறவர்களையெல்லாம் "தொடாதே", "தெருவில் நடக்காதே" , "குளத்தில் தண்ணீர் சாப்பிடாதே", "ஊருக்குள் குடியிருக்காதே" என்று சொல்லுகிறார்களா? இது வீணாய், வேண்டுமென்றே உங்களைத் தாழ்த்தி வைப்பதற்காகச் சொல்லும் ஒரு யோக்கியப் பொறுப்பற்ற காரணமேயல்லாமல் உண்மையான காரணமல்ல என்பதுதான் எனது முடிவு. மதுவை யும் மாட்டு மாமிசத்தையும் தள்ள வேண்டும் என்பதை நான் ஆக்ஷேபிக்க வரவில்லை. மதுவையும் மாட்டு மாமிசத்தையும் தள்ளினால்தான் உங்கள் ஜாதி உயரும் என்று சிலர் சொல்லும் அயோக்கியத்தனமான காரணத்தை நான் ஒப்புக்கொள்ள

முடியாது. ஜாதி உயருவதற்காக மதுவையும் மாட்டு மாமிசத் தையும் விடுங்களென்று கேட்க மாட்டேன். அதற்காக நீங்கள் விடுவதும் அவ்வளவு அவசியமில்லை. நம் நாட்டில் தென்னை, பனை மரங்களில் ஊறும் கள்ளும், காய்ச்சும் சாராயமும் வெளி நாடுகளிலிருந்து வரும் சாராய தினுசுகளும் சென்னை மாகாணத் தில் மாத்திரம் சுமார் 15, 20 கோடி ரூபாய் பொரும்படியானதை யெல்லாம் நீங்களேவா குடித்து விடுகிறீர்கள்? யாராவது நம்பு வார்களா? ஒருக்காலும் நம்பமாட்டார்கள். ஆதலால், ஜாதி உயர்வை உத்தேசித்து இவற்றை விட்டு விட வேண்டுமானால், மற்றவர்கள் முதலில் விடட்டும்.

மதுபானம் மனிதனின் ஒழுக்கத்திற்கு விரோதமென்பதை நான் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். மதுவிலக்குக்காக நானும் சிறிது தொண்டு செய்திருக்கிறேன். ஆனால், ஜாதி உயர்வுக்கு எல்லா ஜாதியாரும் சாப்பிடும் மதுவிலக்கு ஒன்றும் தடை செய்வதில்லை. ஆகையால், மதுவிலக்கும் மாமிச விலக்கும் ஜாதி உயர்வுக்கு அவசியம் என்று சொல்வது வேண்டுமென்றே சொல்லும் பொய். அல்லாமலும் உங்களிடமும் சில குற்றங்கள் இருக்கிறதை சொல்லாமலிருக்க முடியவில்லை. அதாவது, நீங்களாகவே உங்கள் ஜாதிக்கு இழிவு சம்பாதித்துக் கொள்ளுகிறீர்கள். அநாவசியமாய் யாரைக் கண்டாலும் "சுவாமி" என்று கும்பிடு கிறீர்கள். நீங்கள் தாழ்ந்தவர்கள் என்கிற எண்ணம் உங்கள் ரத்தத்தில் கலந்திருக்கிறது. அதை மாற்றிவிட வேண்டும் . ஒரு மனிதனைப் பார்த்தால் அவனுக்கும் உங்களுக்கும் என்ன வித்தியாசம் என்கிற எண்ணம் உங்கள் மனதில் உதிக்க வேண்டும். சுயமரியாதையில் கவனமில்லாத ஜாதியாரை உயர்த்தினாலும் உயராது. அவனவனுக்கே, தான் மனிதன் என்கிற உணர்ச்சி வர வேண்டும். நீங்கள் இனிமேல் யாரையும் "சுவாமி" என்று கூப்பிடக் கூடாது. வேண்டுமானால் "ஐயா" என்று கூப்பிடுங் கள். நீங்களா கவே பதுங்குவதும் ஒதுங்குவதுமான துர்க்குணங்கள் உங்களை விட்டுப் போகவேண்டும். அன்றுதான் நீங்கள் சமத்துவ மாக நடத்தப் படுவீர்கள்.

காரைக்குடி-சிராவயலில் நடைபெற்ற காந்தி வாசக சாலையின் ஆண்டு நிறைவு விழா மற்றும் காந்தி கிண று திறப்பு விழாவில் 6-4-26 - ந் தேதி ஆற்றிய சொற்பொழிவு.

பெரியார் - குடி அரசு - 25.04.1926

இரண்டாவது சென்னை மாகாண
தீண்டாமை விலக்கு மகாநாடு

வெகுகாலமாகவே தீண்டாமை என்பது நியாயமானதல்ல என்பதை எடுத்துக் காட்டி அக்கிரமமானதென்பதையும் விளக்கிப் போராடி வந்திருக் கின்றோம். ஆயினும் இத்தொல்லை காரியத்தில் நீங்கியதாய்த் தெரியவில்லை. எங்கு நிர்ப்பந்தமிருக் கின்றதோ, அங்கு கொஞ்சம் நீங்கியிருக்கின் றது. அதாவது உதை கொடுக்குமிடத்தில் தீண்டாமை நீங்குகிறது (நகைப்பு). மனிதத் தன்மையினாலும் ஜீவகாருண்யத்தை முன்னிட்டும் இத்தீமையை ஒழிக்க வேண்டுமென்று கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொள்ளும்போது இத் தீண்டாமை பலமாய் உட்கார்ந்து கொள்வதைக் காண்கிறோம். (நகைப்பு). இத்தகைய தீண்டாமை என்னும் தீமைக்கு யாதொரு ஆதாரமும் கிடையாது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்கு நாம் ஒரு சிறிதும் யாரையும்விட இளைத்தவர்களல்ல.

நம் நாட்டில் தீண்டாமைக்கு இடம் கொடுத்துக் கொண்டி ருப்பது ஒரு வகையில் சாமியும் மதமும் தான் என்று சொல்ல வேண்டும். "சொல்லுவதெல்லாம் நியாயம் தான், கடவுள் அல்லவா அப்படி படைத்துவிட்டார்,. அதற்கு என்ன செய்வது?" என்று சிலர் கடவுள் மீது பழியைச் சுமத்துகின்றனர். மற்றும் சிலர், "என்ன செய்வது? மதம் இதற்கு இடம் கொடுக்கவில்லையே?" என்று மதத்தின் மீது பழிபோடுகின்றார்கள். ஆதலால் இத் தீண்டா மையைத் தைரியமான போராட்டத்தினால் தான் ஒழிக்கக் கூடிய தாயிருக்கின்றது. "கடவுள் எங்கும் நிறைந்த சர்வசக்தியுள்ளவர், பட்ச பாதக மற்றவர்" என்று சொல்லிக் கொண்டு "கடவுள் தான் தீண்டாதவர்கள் என்ற கொடுமைக்குட்படும் மக்களுக்கு ஆதார" மென்பது எவ்வளவு கேவல மானது. அநேகமாக அவர்தான் இந்த தீண்டாமையைப் படைத்தவர் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. அது உண்மையாயின் அத்தகைய கடவுளை எப்படியாவது ஒழித்துவிட்டுத்தான் மறுவேலை பார்க்க வேண்டும். (கர கோஷம்)

இந்த அநியாயமான சங்கதி அவருக்குத் தெரியாதென்றால் அதற் காக அவரை இன்னும் சீக்கிரமாய் ஒழிக்க வேண்டும். (கரகோஷம்) அவரால் இத்தகைய அநீதியை விலக்கவோ அல்லது அக்கிரமம் செய்பவர்களை அடக்கவோ முடியாதென்றால் அவருக்கு எந்த உலகத்திலும் இருக்க வேண்டிய வேலையே இல்லை. ஒழிக்க வேண்டியது தான் நியாயம் (நகைப்பு)

கடவுளை முட்டாளும் அயோக்கியனும் சக்தியற்றவனும் என்று கேவலப்படுத்துவதற்கு என்ன மாறுபாஷையோ அதுதான் கடவுள் படைப்பினால் தீண்டாமையிலிருந்து வருகின்றதென்று சொல்லப்படுவ தென்பதே எனது அபிப்பிராயம். கடவுள் பேரில் பழிபோட்டுவிட்டு தப்ப முயலுபவர்களின் செய்கை மிகக் கேவல மானது. அவர்களையும் எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் ஒழிக்கின்றோமோ அவ்வளவு நன்மையுண்டு. அது போலத் தான் மதத்தின் மீதும் பழி சுமத்துவதும், எந்த மதத்தை எந்தக் கடவுள் அல்லது யார் நேரில் வந்து சொல்லிவிட்டுப் போயிருந்தாலும், எந்தச் சமயாச்சாரி எவ்வளவு அற்புதங்கள் செய்திருந்தாலும் தீண்டாமை என்னும் கொடுமைக்கு இடம் கொடுத்துக் கொண்டுள்ள மதத்தை உடனே ஒழிக்க வேண்டும்.

கடவுளும் மதமும் இத்தீண்டாமை விலக்கப்படுவதற்கு இடம் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லப்படுவதற்கு ஏதாவது ஆதாரங்களிருந்தால் அவை யார் சொன்னாலும், எப்படிப்பட்ட தானாலும் அவற்றை நெருப்பைப் போட்டுப் பொசுக்க வேண்டும். (கரகோஷம்) காரியத்தில் உறுதியாய் நிற்காமல் வாயளவில் தீண்டாமையை ஒழிப்பதாக பேசுவதான அயோக்கியத் தனத்தி னால் ஒரு போதும் நாடு முன்னேற முடியாது. புண் கண்ணில் பட்டால் அதை உடனே தொலைக்க மருந்து முதலியன போட்டுச் சிகிச்சை செய்யவில்லையா? ஆனால் அது வலிக்கக் கூடாது. எரியக்கூடாது என்று மூடி வைத்துக் கொண்டு வாய்ச் சமாதானம் சொல்வது புழுத்துச் சாவதற்கு வழிதான்.

தீண்டாமை விலக்கு என்பது பிறருக்காகச் செய்யப்படும் பரோபகாரமான செய்கை எனக்கருதுவது அறிவீனம். அது மனிதத் தன்மையை நிலைநாட்ட, சுயமரியாதையைக் காக்க நாட்டின் விடுதலைக்கு அவசியமான தென்று கருத வேண்டும். (கரகோஷம்) நம்மைப் பொருத்த மட்டில் நமக்குக் கீழாகக் கருதப் படும் மக்களை நாம் கொடுமைப்படுத்துகின்றோம். இதற்கு நாம் வெட்கப்பட வேண்டும். நமக்கு மேலாகக் கருதப்படும் ஒரு

இனத்தார் நம்மைக் கொடுமைப்படுத்துகின்றனர். பஞ்சமர்கள் எனப்படுபவர்களுக்கிருக்கும் பழியைவிட நம்மிடத்திலிருக்கும் பழியை முதலில் ஒழிக்க முயல வேண்டும். அப்பொழுது அது தானாய் மறையும்.

பெண்களையும் ஒரு தீண்டாத சமூகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. (நகைப்பு) தீண்டாமைவிலக்கு என்பது நமது கடமையான காரியம். நாம் அது நன்மையை உத்தேசித்த காரியம் என்பதை உணர்வதில்லை. குருட்டுத்தனமாக அவர்கள் சொன்னார்கள், அதில் எழுதியிருக்கிறது என்பதை நம்பிக்கொண்டு அறிவைப் பொருத்தமட்டில் தீண்டாமைக்கு ஏதாவது ஆதாரமுண்டாவென்று ஆராய்ந்து முடிவு செய்யாமல் இன்னும் மூடப்பழக்கங்களை பின்பற்றுவதைவிட கேவலச் செய்கை வேறு ஒன்றுமே இல்லை. தீண்டாமை என்பது அறிவைப் பொருத்தும் ஆதாரங்களைப் பொருத்துமிருக்கவில்லை. ஆனால், முட்டாள் தனத் தையும், ஆணவத்தையும் அயோக்கியத்தனத்தையும் பொருத்துத்தானிருக்கிறது (கரகோஷம்) மலத்தைத் தொட்டால் கழுவினால்போதும். மனிதனைத் தொட்டால் குளிக்கவேண்டும் என்பது சுகாதாரத்தின் பெயரிலா? அல்லது ஆணவத்தை முன்னிட்டா என்றுதான் கேட்கிறேன். (பெருத்த கரகோஷம்) சுயநலத்தை உத்தேசித்தோ அல்லது முட்டாள் தனத்தை உத்தேசித்தோ இந்த அயோக்கியத்தனத்தை வைத்துக் கொண்டிருப்பது மிகக் கேவலமானது.

அவர் அப்படிச் சொன்னார்; இவர் இப்படிச் சொன்னார்; அதற்கு ஆதாரங்க ளிருக்கின்றனவென்றால் இன்னமும் அவற்றிற்கு இடம் கொடுக்கலாமா என்று தான் கேட்கிறேன்? நந்தனை நாயன்மார்களுள் ஒருவராக்கி பாணனை திருப்பாணாழ் வாராக்கிய புராணத்தை நம்பினால் நந்தன் அண்ணன் தம்பி பேரப்பிள்ளை முதலானவர்களை ஏன் அவர்களைப் பார்க்க கோவிலில் போக விட்டு, கும்பிடுவதற்கு அனுமதிக்காமல் கொடுமை செய்யவேண்டும்? அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுடன் ஒருவரெனக் கருதப்படும் ஒருவர் தன் குலத்தவரை கோவிலிலும் வரக் கூடாதென்று தடுத்து 63 குழவிக் கற்களை வைத்துப் பொங்கலும், புளியோதரையும் சாப்பிடுவதற்கென்று நாயன்மார்கள் பெயரையும் நந்தன் பெயரையும் ஆழ்வார்கள் பெயரையும் சொல்லிக் கொண்டு திரிவது எவ்வளவு கேவலமானது? (கரகோஷம்) தவிர அவர்கள்

அருகில் வந்தால் நாற்றமடிக்கின்றது என்பதற்கு யார் ஜவாப்தாரி? குளிக்க இடமில்லை; ரஸ்தாவில் வரக்கூடாது; பொதுக் கிணறு, குளத்திற்கு வரக்கூடாது; வண்ணான் இல்லை; அம்பட்டனில்லை என்றால் இத்தகைய அநியாயங்களுடன் நாற்ற மடிக்காமல் மற்றபடி மணக்குமா என்றுதான் கேட்கிறேன். ‘சங்கராச்சாரி’யை 15 நாட்களுக்கு ஒரு ரூமில் போட்டு மூடிவைத்து குளிக்காமலிருக்கச் செய்து பாருங்கள்! பிறகு நாற்றமெ டுக்கிறதா? மணக்கிறதாவென்று தெரியும் (நகைப்பும் கரகோஷமும்) “சுவாமி” யையும் பத்து நாள் தண்ணீர் கொட்டி, அபிஷேகம் செய்து கழுவாதிருந்தால் அதுவும்தான் நாற்றமெடுத்துக் கொள்ளும் (நகைப்பு)

பின்னும், அவர்கள் சாராயம், கள் முதலியவற்றைக் குடிக்கின்றனர்; மாம்சம் தின்னுகின்றனர் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. சாராயம் யார் குடிப்பதில்லை? மாம்சம் யார் தின்பதில்லை? உற்பத்தியாகும் சாராயம், கள் முதலிய எல்லாவற்றையும் அவர்கள் தானா குடித்துவிடுகின்றார்கள்? (நகைப்பு) குடித்துவிட்டுத் தெரு வில் உருளுபவர்கள் மூக்கில் கள் ஒழுகக் கோவிலுக்குப் போகலாம்.

பிற மதஸ்த்தரான கிறிஸ்தவர்களும் முஸ்லீம் களும் பாதிவழி போகலாம். ஆனால் இந்துக்கள் எனப்படும் அவர்கள் மட்டும் கோபுரத்துக்கு வெளியில் நிற்க வேண்டும். இத்தகையக் கொடுமையைவிட நமது சமயத்தில் வேறு என்ன இருக்கிறது. விடியவிடியத் தெருவில் பன்றியும் கோழியும் என்ன தின்கின்றதென்பதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றோம் (நகைப்பு) அவற்றைத் தின்பவர்களுக்குத் தீண்டாமை இல்லை. ஆனால் பச்சைப்புல்லையும் பருத்திக் கொட்டையும் தின்னும் மாட்டைத் தின்பவர்களுக்குத்தானா தீண்டாமை? நியாயத்திற்கும் அறிவுக்கும் பொருந்துவதாயிருப்பதை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டுமேயன்றி முட்டாள்தனமான அர்த்தமற்ற விஷயங்கள் எவற்றையும் எதன் பெயராலும் ஒருபோதும் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடாது! கேளுங்கள்!

கடவுள் பெயராலோ மதத்தின் பெயராலோ பழி போட்டுச் செய்யப்படும் அக்கிரமங்களை மற்ற நாடு களில் அலட்சியம் செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதனால்தான் அவர்கள் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறார்கள் அறிவுக்கும் நியாயத்திற்கும் பொருத்தமற்ற தீண்டாமை என்னும் தீமையை அடியோடு

ஒழிப்பதில் நீங்கள் எதற்கும் பின் வாங்க மாட்டீர்களென்று நம்புகிறேன். (கரகோஷம்).

சென்னை பச்சையப்பன் அரங்கில் 9, 10.02.1929 இரு நாளில் நடைபெற்ற இரண்டாவது சென்னை மாகாண தீண்டாமை விலக்கு மாநாட்டில் தீண்டாமை விலக்குத் தீர்மானத்தை* முன்மொழிந்து ஆற்றிய சொற்பொழிவு.

பெரியார் - குடி அரசு - 17.02.1929

*** தீண்டாமை விலக்குத் தீர்மானம்**

"மனித வாழ்க்கையின் நன்மைகளை உத்தேசித்தும் ஜீவகாருண் யத்தை முன்னிட்டும் தேசமுன்னேற்றத்தைப் பொறுத்தும், நம் நாட்டின் பெரும்பகுதியினர் மீதும் சுமத்தப் பட்டுள்ள தீண்டாமை என்னும் கொடிய தடையை உடனே விலக்க வேண்டுமென்று இம்மகாநாட்டார் அபிப்பிராயப் படுவதால் சமுதாய ஊழியர்களும் தேசபக்தர்களும் சங்கங்களை ஸ்தாபித்து தீண்டாமையை ஒழிக்கும் நோக்கத்தில் வெற்றி பெறும் பொருட்டு பொது ஜனங்களிடை இடைவிடாத பிரசாரம் செய்து அவர்களைக் கண்விழிக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றனர்."

தென்னாற்காடு ஜில்லா ஆதிதிராவிடர் மகாநாடு

கள்ளக்குறிச்சி தாலூகா ஆதிதிராவிடர் மகாநாடு

சகோதர சகோதரிகளே!

இந்த ஜில்லா ஆதிதிராவிடர்கள் மகாநாட்டுக்கு நான் இதற்கு முன் நான்கைந்து தடவை அழைக்கப்பட்டிருந்தாலும், அப்போது பல காரணங்களால் எனக்கு வர முடியாமல் போய் விட்டதால், இந்தத் தடவை கட்டாயமாய் எப்படியாவது வரவேண்டுமென்று கருதியே வந்து சேர்ந்தேன். வரவேற்பு கழகத் தலைவர் என்னைப் பற்றிப் பிரமாதமாகப் புகழ்ந்து கூறினார். அவ்வளவு புகழ்ச்சி எனக்கு வெட்கத்தை கொடுத்ததேயல்லாமல் மற்றபடி அதில் உண்மை இல்லை என்று சொல்லுவேன்.

தீண்டாமை விலக்கு என்னும் விஷயத்தில் நான் ஏதாவது ஒரு சிறிதாகிலும் வேலை செய்திருப்பதாக ஏற்படுமானால், அது எங்கள் நலத்திற்கு செய்ததாகுமேயொழிய உங்கள் நலத்திற்கு என்று செய்ததாக மாட்டாது. ஏனெனில் உங்களுக்கும் எங்களுக் கும் சமூக வாழ்வின் பொதுத் தத்துவத்தில் சிறிதும் பேதமில்லை. அநுபோகத்தில் மாத்திரம் ஏதாவது அளவு வித்தியாசமிருக் கலாம். உதாரணமாக நீங்கள் எப்படி தீண்டப்படா தவர்களோ, அப்படியே தான் உங்களை விட சிறிது மேல் வகுப்பார் என்கின்ற நாங்களும் ஒரு வகுப்பாருக்கு - அதாவது கடவுள் முகத்திலிருந்து பிறந்ததாகவும் பூலோக தேவர்கள் என்றும் சொல்லிக் கொள்ளும் பார்ப்பனர்களுக்கு நாங்கள் தீண்டாதவர்களாகவே இருக்கின் றோம். கோயில் பிரவேஷம் என்பதிலும் உங்களைவிட சற்று முன்னால் போக மாத்திரம் அனுமதிக் கப்படுகிறோமே தவிர மற்ற படி பார்ப்பனர் நிற்கும் இடத்திற்குப் பின்னால் தான் நிற்க வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். நீங்கள் கோயிலுக்குள் வந்தால் எப்படிக் கோயிலும் சாமியும் தீட்டுப்பட்டு விடு கின்றதோ, உங்கள் எதிரில் சாப்பிட்டால் உங்களுடன் சாப்பிட் டால் உங்கள்

வீட்டில் சாப்பிட்டால் எப்படித் தோஷமும் பாவமுமான காரியமாகி விடுகின்றதோ அப்படியே எங்கள் வீட்டிலே எங்கள் முன்னாலே எங்கள் பக்கத்திலே சாப்பிட்டா லும் தோஷம், மோசம் பாவமென்று தான் சொல்லப்படுகின்றது.

நமது சமூகத்திற்கு பெயர் சொல்லி அழைப்பதிலும் உங்களைவிட மிக இழிவாகவேதான் அழைக்கப்படுகின்றோம். உங்களைப் பறையர் என்றும், பள்ளர் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஆனாலும் பறையர், பள்ளர் என்கின்ற வார்த்தை தொழிலையும், வசிப்பு இடத்தையும் பொறுத்து ஏற்படுத்தப்பட்டது. பறையனும் பள்ளனும் அந்த பெயரால் சுதந்திரமான வராகவும் இழிவுபடுத்தத் தகாதவராகவும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் எங்களை அழைக்கும் பெயராகிய சூத்திரன் என்று சொல்லப்படும் பேரானது பிறவி யிலேயே இழிவை உண்டாக்கத்தக்கதும், ஒருவனுக்குப் பிறவி அடிமையாகவும், பிறவி தாசி மகனாகவும் மற்றும் மிக்க இழிவான கருத்துக் கொண்டதாகவுமே இருக்கின்றது. எங்களுக்கு ஏற்படுத்தி யிருக்கும் நிர்ப்பந்தங்களும் சகிக்க முடியாத இழிவை கொடுக்கக் கூடியதாகவே இருக்கின்றது. பறையன் என்றால் சொந்தத்தாய் தந்தைக்கே பிறந்தவன் என்கின்ற கருத்து உண்டு. ஆனால் சூத்திரன் என்றால் - தாசிமகன், வேசிமகன், வைப்பாட்டி மகன், பிறவி அடிமை, விலைக்கு வாங்கப்பட்ட அடிமை என்பது போன்ற பல இழிவுப் பொருள்கள் நிறைந்திருக்கின்றது.

தவிர, உங்களைப் போன்ற ஒருவகுப்பு, அதாவது பஞ்ச மர்கள் என்று சொல்லப்படுவதற்கும், அப்படி ஒன்று இருப்ப தற்கும் பார்ப்பன மதத்தில் அதாவது இந்து மதத்தில் இடமே இல்லை. இந்து மதத்தில் சூத்திரன் என்பதற்கும் கீழாக ஒரு ஜாதியே பிறவியில் கிடையாது. ஆனால் வாழ்க்கையில் நான்கு வருணக்காரர்களும் நடந்து கொள்ளுகின்ற முறையில் சண்டா ளர்கள் என்று ஒரு வகுப்பு உண்டாகின்றது. அதாவது, பார்ப்பன ஆணுக்கும் பார்ப்பனரல்லாத பெண்களுக்கும் பிறக்கும் பிள்ளைகள், பார்ப்பனிக்கும் பார்ப்பனரல்லாதவனுக்கும் பிறக் கும் பிள்ளைகள், பார்ப்பனர்களில் வேதம் படிக்காதவன், நெருப்பு வளர்க்காதவன், சந்தியா வந்தனம் செய்யா தவன் மற்றும் இது போல் பார்ப்பனீய கருமங்கள் என்பதுகளைச் செய்யாதவன் முதலானவர்கள் சண்டாளர்களாகின்றார்கள்.

இதுதர்க்கபார்ப்பனப்பண்டிதர்களும்,வேதசாத்திர நிபுணர்கள் என்பவர்களுமே சொல்லி உறுதிப்படுத்தி இருக்கின் றார்கள்.

ஆதலால் உங்களை யாராவது சண்டாளர்கள் என்று சொல்வார் களானால் அவர்கள் உங்களை பார்ப்பனிக்கும் பார்ப்பனரல்லா தவருக்கும், அல்லது பார்ப்பனருக்கும் அல்லாத பெண்ணுக்கும் பிறந்தவர்கள் என்பதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி யில்லையானால் ஒழுக்கந் தவறிய பார்ப்பனர்கள்தான் நீங்கள் என்பதை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். அப்படியானால் இன்றைய தினம் பார்ப்பனச் சமூகத்தில் உள்ள 100க்கு $99\ ^{3}/_{4}$ பெயர்வழிகள் சண்டாளர்களாகத்தான் இருக்கவேண்டும். எனவே, இந்த முறையில் உங்களுக்காவது தர்க்க ரீதியில், ஒரு வழியில் குற்றம் சொல்லாமலிருக்க ஆதாரங்களும் இடமுமிருக் கின்றன. ஆனால் எங்கள் நிலை நினைக்கவே முடியாதபடி பெரிய இழிவாயிருக் கின்றது. ஆதலால் தான் சமூக வாழ்வில் உங்களை விட நாங்கள் தாழ்ந்த - இழிவான - தன்மையில் இருக்கின்றவர்கள் என்று சொல் லுகின்றதுடன் இவ்விழிவு நீங்க முயற்சிக்கும் வேலை முக்கியமாக எங்கள் வகுப்புக்காகச் செய்யப்படும் வேலை யென்றும் சொல்லு கின்றேன். தவிர, உங்களுக்கோ எங்களுக்கோ இப்போதிருக்கும் இழிவுகள் ஒழிய வேண்டும் என்கின்ற கவலை சிறிதளவாவது யாருக்காவது இருக்குமானால், அவர்கள் இவ்விழிவு நிலைக்கு ஆதாரமாயுள்ளதை அழிக்கத் தைரியங்கொண்டு தயாரா யிருந்தாலொழிய கண்டிப்பாய் முடியவே முடியாது. ஏனெனில், இவ்விழிவுகளை ஏற்படுத்தியது மனிதனுடைய அயோக்கியத் தனமாய் இருந்தாலும், அதை நிலை நிறுத்தக் கருதி அதையே ஒரு மதத் தத்துவமாகவும், அத்தத்துவம் எல்லாம் வல்ல கடவுள் என்பவரால் ஏற்படுத்தப்பட்டதென்றும் கற்பிக்கப்பட்டு நிலை நிறுத்தி அமுலில் நடத்தி வரப்படுகின்றது.

இந்நிலை சிறிது மாற்றப்பட வேண்டுமென்றாலும் மேற் கண்ட மதமும் கடவுளும் வந்து குறுக்கிடுகின்றது. ஆதலால் இந்நிலைக்கு ஆதாரமான தென்று சொல்லப்படும் மதத்தையும், அம்மதத்தை உண்டாக்கினதாகச் சொல்லப்படும் கடவுளையும் எதிர்த்து நின்று அவற்றை அழித்தாலொழிய வேறு மார்க்க மில்லை என்று பதில் அளிக்கவும் ஒழிக்கவும் தைரியமாகவும் தயாராகவுமிருந்தாலொழிய, வேறு மார்க்கத்தில் முடியவே முடியாது. அன்றியும் உங்களுக்குச் சுயமரியாதை உணர்ச்சி வேண்டும். நாம் ஏன் தாழ்ந்தவர்கள்? நாம் ஏன் ஒருவரைச் சாமி என்று கூப்பிடவேண்டும்? நாம் ஏன் ஒருவனுக்குப் பாடுபட வேண்டும்? என்கின்ற உணர்ச்சி வரவேண்டும். நீங்களும் மற்றவர் களைப் போல் மனிதர்கள்தான் என்று கருத வேண்டும்.

உங்களை யாராவது கிராமவாசிகள் துன்புறுத்தினால் இழிவாய் நடத்தினால் எதிர்த்து நிற்கவேண்டும். முடியா விட்டால் வேறு பட்டணங்க ளுக்குக் குடியேறிவிட வேண்டும். அங்கும் ஜீவனத்திற்கு மார்க்கமில்லா விட்டால் இம்மாதிரியான கொடுமையான மதத்தை உதறித் தள்ளிவிட்டு சமத்துவமுள்ள மதத்திற்கு போய்விட வேண்டும். அதுவும் முடியாவிட்டால் வெளிநாடுகளுக்காவது கூலிகளாய்ப் போய் உயிரையாவது விட வேண்டும். இம்மாதிரியான உறுதியான முறைகளைக் கையாளத் துணியவில்லையானால். உங்கள் மீது சுமத்தப்பட்ட இழிவு சுலபத்தில் ஒழியாது என்றே சொல்லுவேன். கஷ்டப்படவும், கட்டுப்பாட்டை உடைத்தெரியவும், உயிரைவிடவும் தயாராயில் லாமல் எந்த காரியத்தையும் சாதிக்க முடியாது. அன்றியும், வேறு ஒருவன் வந்து உங்களுக்கு உதவி செய்வானென்று எதிர்பார்ப் பதும் பெரிய முட்டாள்தனமாகும். உங்களையே நீங்கள் உபயோகப் படுத்திக் கொள்ளத் துணிவு கொள்ள வேண்டும். படிப்பினாலும், பணஞ் சம்பாதிப் பதாலும் குளிப்பதனாலும், குடிக்காமலிருப்ப தாலும், மாமிசம் சாப்பிடாதிருப்பதனாலும் இவ்விழிவு போய் விடுமென்று சிலர் உங்களுக்கு உபதேசம் சொல்லுகின்றார்கள். நான் அவைகளை ஒப்புக்கொள்ளமாட்டேன். உங்களுடைய இழிவுக்கு இவைகள் தான் காரணம் என்றால், இந்தத் தன்மைகள் உள்ளமற்றவர்கள் இவ்வழியை அடையாமல் “பிராமணர்” களாகவே எப்படி இருக்கின்றார்கள். உங்களுடைய இழிவுக்குக் காரணம் உங்களுக்கு மானம், சுயமரியாதை உணர்ச்சி ஏற்படாதது தானேயொழிய வேறில்லை. ஆகையால் நீங்கள் உங்களைத் தாழ்ந்தவர்கள் என்று நினைத்துக் கொள்ளாமல் நீங்களும் மற்ற வர்களைப் போல் மனிதர்கள் தான் என்று எண்ணிக் கொண்டு அதற்கு ஏற்றவிதமாக நடந்து கொள்ளத் துணிவு கொள்ளுங்கள். அதனால் ஏற்படும் கஷ்டங்களைச் சகிக்க தைரியங் கொள்ளுங்கள்! சீக்கிரத்தில் விடுபடுவீர்கள்.

12.06.1929 இல் சின்ன சேலம் சிறுவத்தூரில் நடைபெற்ற தென்னார்க்காடு ஜில்லா ஆதிதிராவிடர் மாநாட்டைத் திறந்து வைத்து உரை.

பெரியார் - குடி அரசு - 16.06.1929

பூனாவில் ஆலயப்பிரவேசம் தமிழ்நாட்டிலும் சத்தியாக்கிரகம் துவக்க யோசனை

சகோதரர்களே! நமது தமிழ் நாட்டில் சுயமரியாதை மகாநாடு நடந்து 8,9 மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. அடுத்த பம்பாயில் சுயமரியாதை மகாநாடு நடந்து 3, 4 மாதமே ஆயின. ஆனால் பம்பாய்க்காரர்கள் இதற்குள் சத்தியாக்கிரகம் துவக்கிவிட்டார்கள். சத்தியாக்கிரகம் அன்றியும் வடநாட்டில் இல்லாமலும் பல கோயில்கள் எல்லோ ருக்கும் திறந்து விடப்பட்டுவிட்டன. நாமோ மற்றொருவர் செய்த சத்தியாக்கிரகத்தைப் பாராட்டுவதில் முனைந்திருக்கின்றோம். இதை நினைக்கும்போது நம்மை நாம் வாய்ப்பேச்சு வீரர்கள் என்றே சொல்லிக் கொள்ள வேண்டும். நிற்க, சிலர் நம்மை “உங்களுக்குத் தான் இந்தமாதிரி கடவுள்களிடத்தில் நம்பிக்கையே இல்லையே, அப்படி இருக்க எதற்காக கோயிலுக்குள் போக சத்தியாக்கிரகம் செய்யவேண்டும்” என்று கேட்கின்றார்கள். ஆனால் சகோதரர் களே! நாம் மாத்திரமல்ல; இப்போது எங்கு பார்த்தாலும் ஆஸ்தி கர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்பவர்கள்கூட நம்மைப்போலவே தான். அதாவது, கோயில் இருப்பது கல்லும் செம்புமே ஒழிய அவை கடவுள்கள் அல்லவென்பதை தாராளமாய் ஒப்புக் கொள்ளுகின் றார்கள். ஆனால் கடவுளை மனிதன் நினைக்க ஞாபகம் வருவதற் காகவே கோயிலும் அதனுள் இருக்கும் கல், செம்பு, காரை, மரம், படம் முதலிய சிலை உருவங்களும், பெரியோர்களால் செய்து வைத்த ஏற்பாடுகளாகும் என்றும் பாமர மக்களுக்கு இதைச் சொன் னால் புரியாதென்றும், அதையே கடவுள் வீடு என்றும், உள்ளிருப் பவைகளே கடவுள்கள் என்றும் சொல்ல வேண்டியிருக்கின்றது என்று சொல்லப்படுகின்றது என்பதாக தத்துவார்த்தம் சொல்லு கின்றார்கள். இந்த தத்துவார்த்தம் சொல்லுகின்றவர்களைப் பற்றி நான் என்ன நினைக்கின்றேன் என்றால் ஒன்று இவர்கள் கடவுளை மிகக் கேவலப்படுத்துபவர்களாயிருக்க வேண்டும்; அல்லது கடவுள்

தன்மை இன்னது என்பதை அறியாத மூடர்களாயிருக்க வேண்டும். இந்த இரண்டும் இல்லாவிட்டால் பொதுஜனங்களை ஏமாற்றும் அயோக்கியர்களாயிருக்க வேண்டும் என்பதேயாகும்.

ஏனெனில், எல்லாம் வல்லவரும் எங்கும் இருப்பவரும். சர்வ இயங்கு தலுக்கும் காரணமான கடவுள் என்பவரை ஆறறிவுள்ள மனிதனுக்கு ஞாபகப் படுத்த மற்றொரு மனிதன் முயற்சி வேண்டு மென்றால், அதுவும் அதற்கு ஒரு கட்டடமும் கல் உருவமும் வேண்டுமென்று ஒருவன் சொல்வானானால். அவன் கடவுள் என்பதற்கு மேல்கண்ட எல்லாம் வல்ல சக்தியும் எங்கும் உள்ள சக்தியும் ஒப்புக் கொண்டவனாவானா என்று கேட்கின்றேன். (சிரிப்பும் கரகோஷமும்) ஆதலால் ஒரு சமயம் கோயில்கள் மூடர் களால் கட்டப்பட்டது என்று சொல்வ தானால் நமக்கு ஆட்சே பனை இல்லை. அப்படிக்கில்லாமல் கோயில்கள் அறிவாளிகளால் கட்டப்பட்டது என்று சொல்வதானால் கண்டிப்பாய் அந்த அறிவாளி என்பவர்கள் சூழ்ச்சியும் வஞ்சகமும் நிறைந்தவர்களாகத் தானிருக்க வேண்டும். ஏனெனில், அந்தக் கோயில்கள் இப்போது அந்த பெரியோர்கள் என்பவர்களின் ஆதாரப்படி (ஆகமப்படி) நடந்து வருவதாகவே இருக்கின்றது. அந்த ஆகமங்கள் என்பவை களே மனிதன் அந்தக் கோயிலுக்குள் போகவும் அங்குள்ள சாமியை வணங்கவும் பல நிபந்தனைகளைக் கொண்டதாக இருக் கின்றது. அந்த நிபந்தனைகள் மனிதத் தன்மைக்கு சிறிதும் பொருத்த மில்லாததா யிருக்கின்றன.

அதில் ஒரு சிறிதும் ஒழுக்கத்திற்கும் பக்திக்கும் ஆதார மானதும் கடவுள் ஞாபகம் வருவதற்கு ஆதாரமானதுமான காரியங்கள் இல்லவே இல்லை. அங்குள்ள கடவுள்களைப் பார்த் தால் கடவுள் ஞாபகம் வருமென்றால் அங்குள்ள தாசிகளைப் பார்த் தால் தாசிகள் ஞாபகம் வராதா என்று கேட்கின் றேன். மற்றும் அங்கு கடவுளை வணங்க வரும் மற்ற பெண்களை பார்த்தால் பெண்கள் ஞாபகம் வராதா என்று கேட்கின்றேன். உணர்ச்சியற்ற குழவிக் கல்லை பார்த்த மாத்திரத்தில் கடவுள் ஞாபகம் வருவதா னால், உயிருள்ள ஜீவன்கள், பெண்கள், தங்களை பிறர் பார்க்க வேண்டுமென்று அலங்கரித்துக் கொண்டுவந்து நின்றால் ஏன் அந்த ஞாபகம் வராது? அன்றியும் அங்கு கடவுளுக்கு நடக்கும் மற்ற காரியங்களையும் பார்த்தால் ஏன் பார்க்கின்ற மனிதனுக்கு மற்ற ஞாபகமும் வராது என்று கேட்கின்றேன். கோயிலைப் பற்றி என்னுடைய கண்ணியமான அபிப்பிராயமெல்லாம் கோயில்கள் கண்டிப்பாக பாதைக்கும் ஒழுக்கத்திற்கும் ஏற்பட்டது அல்ல

வென்றும் மக்களை மூடர்களாக அடிமைப்படுத்தவும் உயர்ந்த ஜாதி தாழ்ந்த ஜாதி என்கின்ற ஜாதி வித்தியாசத்தை நிலை நிறுத்தவும் ஒரு கூட்டத்தார் பாடுபடாமல் இருந்து கொண்டு சோம்பேறித்தனமாய் வயிறு வளர்க்க வேண்டி பொதுஜனங்கள் பாடுபட்டு சம்பாதித்த பணத்தை கொள்ளை அடிக்கவும் வசதி செய்து கொள்வதற்காகவே ஏற்பட்டதாகும். முன் காலத்தில் இருந்த அரசர்கள் மூடர்களும் அயோக்கியவர்களுமாயிருந்ததால் இம்மாதிரி கோயில் சூழ்ச்சிக்கு அவர்களும் அனுகூலமாயிருந்து வந்திருக்கின்றார்கள். சில அரசர்களுக்கு இம்மாதிரியான கோயில் மூலமாகவே ஆக்ஷியும் அனுகூலமும் ஏற்பட்டிருக் கின்றது. ஆகை யால் கோயில்கள் என்பது சோம்பேறிக் கூட்டமும் அரசர்களும் சேர்ந்து தங்கள் சுயநலத்திற்காக பாமர மக்களை ஏமாற்றுவதற்கு செய்த சூழ்ச்சி யேயாகும். அவ்வித சூழ்ச்சியை ஒழிக்கவே நாம் எல்லோருக்கும் கோயில் பிரவேசம் கேட்கின்றோம். இன்றைய ஜாதி வித்தியாசத்திற்கு ஆதாரமாயுள்ள ரோடு, கிணறு, சாவடி, பள்ளிக்கூடம் முதலியவைகள் எல்லாம் ஒரு விதமாக மாற்றப்பட்டு வந்து கொண்டிருந்தாலும் இந்த கோயில்கள்தான் சிறிது மாற்று வதற்கு இடம் தராமல் ஜாதி வித்தியாசத்தை நிலை நிறுத்த உபயோகப்பட்டு வருகின்றது. ஆதலால்தான், நான் தீண்டாத மக்கள் என்போர் கண்டிப்பாய் கோவிலுக்குள் போய்த் தீர வேண்டு மென்கின்றேனே ஒழிய, பக்திக்காகவோ, மோட்சத்திற்காகவோ, பாவ மன்னிப்புக்காகவோ அல்லவே அல்ல. கோவிலில் சமத்துவ மடைந்துவிட்டால் மற்ற காரியங்களில் வித்தியாசம் இருக்க முடியவே முடியாது. கோவிலில் பிரவேசிக்க நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு முயற்சியும் ஜாதி வித்தியாசத்தை ஒழிக்கச் செய்யும் முயற்சியே ஒழிய வேறில்லை. இன்றைய தினம் எல்லோரும் கோவிலுக்குள் ஜாதி வித்தியாசமின்றி விடப்பட்டு விட்டார்கள் என்று ஏற்பட்டு விட்டால், நாளைய தினமே நான் அங்கு எதற்காகப் போகின்றீர்கள்? அங்கு என்ன இருக்கின்றது? அங்கு போனதால் உங்களுக்கு என்ன பலன் ஏற்படுகின்றது? ஏன் உங்கள் பணத்தையும் நேரத்தையும் ஊக்கத்தையும் அறிவையும் பாழாக்குகிறீர்கள்? என்று சொல்லி தடுக்கவே முயற்சிப்பேன். ஏனென்றால் கோவிலில் உள்ள ஜாதி வித்தியாசம் காரணமாகவே சில மூடர்கள் கோயில்களை புனிதமான இடம் என்று கருதிக் கொண்டு தங்கள் பணத்தையும் புத்தியையும் பாழாக்கி வருகின்றார்கள். நம் நாட்டின் வறுமைக்கும் முட்டாள் தனத்திற்கும் கோயில் வரியும் புரோகிதர்கள் வரியும் ஆகமங்களுமே காரணமாகும் என்பது எனது உறுதியான எண்ணம். தரித்திர மும், ஜாதி வித்தியாசமும் ஒழிந்து நமது நாட்டில்

அறிவும் செல்வமும், பெருக வேண்டுமானால் இந்தக் கோவில்களும் புரோகிதர்களும் அடியோடு அழிக்கப் பட்டாக வேண்டும். எனவே, இம்முயற்சிகள் பலாத்காரத்தின் மூலம் துவக்குவது என்பது எனக்கு ஒரு சிறிதும் நம்பிக்கை இல்லாததும் பிடிக்காததுமான காரிய மாகும். ஏனெனில், நூற்றுக்கு தொண்ணூறு மனிதர்கள் உண்மை யாகவே தீண்டாமையை நம்பிக் கொண்டு ஆட்சேபிக்கும்படியான பாமரத்தன்மையில் இருக்கின்றார்கள். அவர்களிடம் பலாத்காரம் செய்வது நியாயமற்றதும் பாதகமானதுமாகும். சத்தியாக்கிரகத்தின் மூலம் இவர்களுக்கு தானாகவே தீண்டாமை என்பது புரட்டு என்று வெளிப்பட்டுவிடும். பிறகு பொதுஜன அபிப்பிராயம் நமக்கு அனுகூலமாக திரும்பிவிடும். அப்போதுதான் எதிரிகள் பலாத்கார மேற்பட்டுவிடுமோ என பயந்துவிடுவார்கள். நாம் இப்போது பலாத்காரமாரம்பித்தால் பாமர மக்கள் தொல்லையும் சர்க்கார் தொல்லையும் எதிரிகள் சூழ்ச்சியும் நம்மை தோல்வியிலேயே கொண்டுபோய் விட்டுவிடும். நாம் சத்தியாக்கிரகம் செய்வதில் கூட மிக்க ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும். ஏனெனில் நாம் எந்தக் கோவிலிலாவது சத்தியாக்கிரகம் ஆரம்பித்தால், அந்தக் கோயிலால் பொறுக்கித் தின்னும் படியான அர்ச்சகர்கள் கோயிலைப் பூட்டி சாவியைக் கொண்டுபோய் நமது மூட சிகாமணிகளாகிய தர்ம கர்த்தாக்களிடம் கொடுத்து “உங்கள் பெரியவர்களால் கட்டப்பட்டு எவ்வளவோ சக்தியுடன் இருந்து வந்த கோயிலின் பெருமையை அழிக்க வந்துவிட்டார்கள்; அதை நீங்கள் தான் காப்பாற்ற வேண்டும், இல்லாவிட்டால் உலகமே முழுகிப்போகும்” என்று சொல்லி அவனுக்கும் நன்றாக சாவி கொடுத்துவிட்டுப் போய் விடு வார்கள், கடைசியாக தர்மகர்த்தாவாயிருப்பவன் பாமர மக்களை ஏவிவிடுவான். அவர்கள் முரட்டுத் தனமாய் பலாத்காரத்தில் இறங்கும் ஆத்திரத்துடன் வருவார்கள். அந்த சமயத்தில் நாம் ஜாக்கிரதையாய் இருந்து சிறிதும் பொறுமையை இழக்காமல் அவர்களால் ஏற்படும் துன்பங்களை சகித்துக் கொண்டு இருந்து விட்டோமானால் நாம் வெற்றி அடைந்துவிடுவோம் என்பது உறுதி. நல்ல வேளையாய் நம்மில் ஒருவர் இருவர் பாமர மக்கள் பலாத்காரத் தால் உயிர்விட நேர்ந்துவிட்டால் கண்டிப்பாய் நமக்கு வெற்றி என்பது திண்ணம், வைக்கம் சத்தியாக்கிரக வெற்றிக்கு முக்கிய காரணம் எல்லாம் நமது பொறுமையும் சகிப்புமேயாகும். அங்குள்ள பாமர மக்கள் நம்மை அடித்தார்கள், கத்தியால் குத்தினார்கள், கண்களில் சுண்ணாம்பு பூசினார்கள், 2, 3 தடவை தண்டித்தார்கள். இவ்வளவுக்கும் சத்தியாக்கிரகிகள் பொறுமையாய் இருந்து சகித்துக் கொண்டிருந்ததால் நாம் வெற்றியடைந்தோம்.

ஆதலால் பொறுமையும் சகிப்பும் இல்லாத சத்தியாக்கிரகம் வெற்றி தராது. நாம் சாத்வீகத்துக்கும் உறுதியுடனிருந்தால் சர்க்காரும் நம்மை ஒன்றும் செய்துவிட முடியாது. அவர்கள் எத்தனை பேர்களை ஜெயிலில் வைக்க முடியும்? நம்மில் ஒரு ஆள் பாமர மக்களால் அடிபட்டு இறந்தவுடன் சர்க்கார் நூற்றுக்கணக்கான போலீஸ் காரர்களைக் கொண்டு வந்து போட்டு நமக்கு அடி விழுகாமல் காப்பாற்ற அங்கு காவல் காப்பார்கள். இல்லாவிட்டால் நம்மை கைதி செய்வார்கள். எத்தனை பேரைதான் கைதி செய்ய முடியும் என்பதை பார்த்து விடலாம். ஆகையால், நாம் சாத்வீகத் துடன் சத்தியாக்கிரகம் தொடங்கினால் நமக்குப் பணமும் ஆள் களும் வந்து குவிந்தவண்ணமாய் இருக்கும். திருவாளர்கள் சவுந்திர பாண்டியன், சிவராஜ், பாலகுருசிவம், முனிசாமிப்பிள்ளை முதலிய வர்கள் எல்லாம் இதில் முனைந்து நிற்பதாக வாக்குக் கொடுத்திருக் கையில் உங்களுக்கு பணத்திற்காவது ஆள்களுக்காவது பஞ்சம் இருக்க முடியுமா என்று யோசித்துப் பாருங்கள். ஆகையால் பம்பாய் மாகாண நமது சகோதரர் பூனாவில் சத்தியாக் கிரகம் ஆரம்பித்து நம்மைத் தட்டி எழுப்பியதற்காக நாம் அவர்களுக்கு நம்முடைய நன்றியறிதலை தெரிவித்துக் கொள்வதுடன் அவர் களுக்கு ஊக்கமும் தைரியமும் வரும்படி நாம் அவர்களை மனமார பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றோம் என்று பேசி முடித்தார். உடனே தீர்மானம் ஓட்டுக்கு விடப்பட்டு பெருத்த கரகோஷத் துடன் நிறைவேறிற்று. அக்கிரா சனர் யாருக் காவது ஆக்ஷேபனை உண்டா என்றுக் கேட்டார். ஒருவர்கூட ஆக்ஷேபிக் கவே இல்லை.

பிறகு அக்கிராசனர் தனது முடிவுரையாக சில வார்த்தைகள் சாத்வீகத்தைப் பற்றி பேசினார்.

பிறகு கடைசியாக திரு.சாமி சகஜாநந்தம் தலைவருக்கும் உபன்யாசகர்களுக்கும் வந்தனோபசாரம் சொல்லுகின்றேன் என்று எழுந்து, சத்தியாக்கிரகம் உயர்ந்த சாதி இந்துக்களால் செய்ய வேண்டுமே ஒழிய நாம் செய்ய வேண்டியதில்லை என்றும், ஜெயிலுக்குப் போனால் பெண்டு பிள்ளைகளுக்கு யார் சாப்பாடு போடுவார்கள் என்றும், திரு.ராமசாமி பல தடவை ஜெயிலுக்குப் போய் அனுபோகமிருப்பதாலும், அவருக்கு சாப்பாட்டிற்கு இருப்பதாலும், அவர் எத்தனை தடவை வேண்டுமானாலும் போகலாம் என்றும், வைக்கம் முதலிய சத்தியாக்கிரகத்தில் ஜெயி லுக்குப் போனவர்கள் இன்னமும் கஞ்சிக்கு அலைகின்றார்கள் என்றும், நாம் நன்றாகப் படித்த பிறகு தான் இவ்வித உரிமைக்கு யோக்கியதை உடையவர்களாவோம் என்றும், இவர்களுக்கு

அக்கரை இருக்குமானால் சட்டசபையில் ஒரு சட்டம் செய்யட்டும் என்றும், சட்டசபையில் தனக்குப் பார்ப்பனர்களும், பார்ப்பனரல்லாதார்களும் ஆதரவாயில்லை என்றும், ஆதலால் முதலில் பார்ப்பனர்களுக்கும் அல்லாதவர்களுக்கும் போய் பிரசாரம் செய்யட்டும் என்றும் சொன்னார். அக்கிராசனர் இதற்கு விடை அளிக்கும்படி திரு.ஈ.வெ.ராமசாமியைக் கூப்பிட்டார்.

இறுதியில் பேசிய சாமி சகஜாநந்தம் அவர்களுக்கும் பதிலளிக்கும் வகையில் பேசியது:-

"சகோதரர்களே! சாமி சகஜாநந்தம் பேசி இருப்பது எனக்கு ஆச்சரியமாய் இருக்கிறது. உங்கள் சமூகத்திற்கு இழைக்கப்பட்டிருக்கும் இழிவை நீக்க வேறு சமூகத்தார், அதிலும் உங்களை கொடுமைப்படுத்தி அதினால் வாழும் சமூகத்தார் பாடுபட வேண்டும் என்று சொல்லுவது பரிகசிக்கத்தக்கதாகும். அந்தப்படி நீங்கள் எதிர்பார்ப்பதும் மிக்க அறியாமையேயாகும். மேல் ஜாதிக்காரர் என்பவர் எப்போதும் உங்களுக்கு நன்மை புரிய வரமாட்டார்கள். அன்றியும் உங்கள் முன்னேற்றத்தில் தடை செய்யாமல் இருக்கவும் மாட்டார்கள். தவிரவும் உங்கள் சுயமரியாதைக் குறைவுக்கு நீங்கள் பாடுபடாமல் வேறு யார் பாடுபடுவார்கள் ?

தவிர, நீங்கள் ஜெயிலுக்குப் போனால் உங்கள் பெண்டு பிள்ளைகளை யார் காப்பாற்றுவார்கள் என்று சொல்லுவது கோழைத்தனமேயாகும். தனது பெண்டு பிள்ளையைக் காப்பாற்றவே உலகத்தில் இருக்கும் மனிதன், ஒரு நாளும் சுயமரியாதை அடைய முடியாது. நமது நாட்டுப் பொது அடிமைத் தனத்திற்கே இதுதான் காரணம். "நாம் செத்துப் போனால் நமது பெண்டு பிள்ளைகளை யார் காப்பாற்றுவார்கள்" என்று எண்ணுவது அடிமைத்தனத்தி லெல்லாம் முதலாவது அடிமைத்தனம். நீங்களும் உங்கள் பெண்டு பிள்ளைகளும் வாழ வேண்டியது முக்கியமா அல்லது உங்களை ஈனஜாதி என்றும் சொல்லி கழுதைகளும் நாய்களும் மலம் தின்னும் பன்றிகளும் நடக்கும் தெருவில் உங்களை நடக்கக் கூடாதென்றும், மலம் கழுவும் குளங்களில் தண்ணீர் எடுக்கக் கூடாதென்றும், மலத்தை தொடுவதைவிட உங்களைத் தொடுவது கேவலமென்றும் பிறர் சொல்லுவதிலிருந்தும் அந்தப்படி இன்றும் நீங்கள் நடத்தப்படுவதிலிருந்தும் மீளுவது முக்கியமா என்றுதான் உங்களைக் கேட்கின்றேன். மேல்கண்ட இழிவை நீக்கிக் கொள்வதற்கு உதவாத உயிரும் அறிவும் எதற்காக உங்களுக்கு வேண்டும்? இந்த நிலையில் உள்ள உங்களுக்கு பெண்டு பிள்ளைகள் தான் எதற்காக வேண்டும். நீங்கள் ஒவ்வொரு வரும் என்ன இழிவும் அவமானமும் உங்களுக்கு இருந்தாலும் இருக்கட்டும். உங்கள் பெண்டு பிள்ளைகள் மாத்திரம் சவுக்கியமாய் இருந்தால் போதும் என்று நினைத்தீர்களானால் என்றுதான் நீங்கள் மனிதர்களாகப் போகிறீர்கள். சுயமரியாதை உணர்ச்சி கடுகளவாவது இருந்தால் பெண்டுபிள்ளைகளோடு வாழ வேண்டும் என்கின்ற எண்ணம் உங்களுக்குத் தோன்றுமா என்று கேட்கின்றேன். தவிர, ஜெயிலுக்குப் போகின்றவர்களின் பெண்டுபிள்ளை களுக்கு வேறு ஒருவன் சாப்பாடு போடுவதாயிருந்தால் இன்றைய தினம் நமது நாட்டில் 100க்கு தொண்ணூறு பேர்கள் ஜெயிலிலேயே வசிக்க விரும்புவார்கள். பெண்டு பிள்ளைகளுக்கு வேறு ஒருவரின் சாப்பாட்டை எதிர்பார்த்து ஜெயிலுக்குப் போவதில் தியாகமென்ன இருக்கின்றது என்று கேட்கின்றேன். தவிர, நீங்கள் நன்றாகப் படித்த பிறகுதான் இவ்வித உரிமைக்கு அருகர்களா வீர்கள் என்று அவர் சொல்லுகிறார். இதைக் கேட்க எனக்கு மிகவும் வருத்தமா யிருக்கின்றது. இந்த நாட்டில் 100-க்கு 90பேர் கொஞ்சம் கூட படிக்காதவர்கள், அப்படியானால் அவர்கள் எல்லாம் நாயிலும் பன்றியிலும் கடையாய் இருக்கின்றார்களா என்று கேட்கின்றேன். இன்றைய தினம் உங்களை தெருவில் நடக்க வேண்டாம் என்று தடுத்துவிட்டு நடக்கும் மற்றவர்கள் எல்லாம் படித்தவர்களா? அன்றியும் உங்களைத் தவிர மற்றபடி நடக்கும் நாய் பன்றிகள் படித்தவைகளா என்று கேட்கின்றேன். தவிர உங்களில் ரிக்ஷாவண்டி இழுப்பவர்கள் முதல் மலம் எடுத்து ஜீவிக்க நிர்ப்பந்தப்பட்டிருப்பவர்கள் வரை எந்தக் காலத்திற்குப் படித்து முடிவது? நீங்கள் எந்த காலத்தில் தெருவில் நடப்பது? கோயிலுக்குள் போவது? எந்தக் காலத்திற்கு இழிவை விலக்கிக் கொள்வது என்பது எனக்குச் சிறிதும் விளங்கவில்லை. தவிரவும், ஒருவன், படித்ததினாலேயே யோக்கியனாய் விடுவானா? மேல்ஜாதியாய் விடுவானா? என்றே கேட்கின்றேன். என்னைப் பொறுத்த வரையில் நான் படித்தவர்களில் அநேகரை அயோக்கியர்கள் என்றே அறிகிறேன். பெரிய பண்டிதர்களும் பெரியவித்வான்களும் தேவாரபிரபந்தம் ஆகமம் சாஸ்திரம் திருக்குறள் முதலியவைகள் படித்த மதப் பித்தர்களும் அயோக்கியர்களாகவே காணப்படுகின்றார்கள். பெரிய பெரிய ஆங்கிலேயர் பட்டம் பெற்றவர்கள் அதைவிட மோசமாயிருக்கிறார்கள். மதப்படிப்போ ஆங்கிலப் படிப்போ சாஸ்திரப் புராணப் படிப்போ படித்தவர்களில் யாராவது ஒரு யோக்கியர் இருக்கிறார் என்று சாமி சகஜாநந்தம் அவர்கள் சொல்லுவாரா என்று வணக்கமாய்க் கேட்கின்றேன். படிப்புக்கும் சுயமரியாதைக் கும் என்ன சம்பந்தம்

என்று கேட்கின்றேன். மனிதன் சுயமரியாதை பெறுவதற்கு எதைப் படிக்கவேண்டும் என்று சாமி சகஜாநந்தம் சொல்லுகின்றார் என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை. இந்த நிலையில் கணக்குப் போட வும் கையெழுத்துப் போடவும் தெரிந்துவிட்டால் வயிறு வளர்க்க அது ஒரு வழியாகுமே தவிர, இழிவை ஒழித்து விடுமா? சுயமரியாதையில் கவலையும் உணர்ச்சியும் இருந்தால் எந்தப் படிப்பு இல்லாவிட்டாலும் மனிதனாக இருக்க முடியும். அதில்லாதவன் எந்தப் படிப்பு படித்தாலும் நடைப்பிணமாகத்தான் சுயநலக் காரனாய்த்தான் வாழ முடியும். இதில் ஒன்றும் சந்தேகமில்லை. என்னுடைய அனுபவத்தையே நான் சொல்லுகின்றேன். தவிர தமக்கு அக்கரை இருக்கு மானால் சட்டசபையில் ஒரு சட்டம் செய்யட்டுமே என்கிறார்.

சட்டசபையின் யோக்கியதையை அறிந்த இவர் இப்படிப் பேசுவது எனக்கு ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. சட்டசபையில் யார் இருக்கிறார்கள்? சர்க்காருக்கும், அதிகாரிகளுக்கும் பார்ப்பனர் களுக்கும், நம்பிக்கை உள்ள அடிமையாக எவர் நடந்து கொள்ளு கின்றார்களோ அவர்களே பெரிதும் நியமனம் பெறுகிறார்கள். 22 ஆயிரம் 30 ஆயிரம் 50 ஆயிரம் ரூபாய் எவர் செலவு செய்கின்றார் களோ அவர்களே பெரிதும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். இந்தக் கூட்டத்திற்கு சுயபுத்தியோ, சுயமரியாதை உணர்ச்சியோ, பொதுநல ஆசையோ இருக்க முடியுமா? என்று கேட்கின்றேன். சாமி சகஜா னந்தம் இந்தத் தடவை ஒரு சட்டம் கொண்டு போனால் அடுத்தத் தடவை இவரை சர்க்காரும் பார்ப்பன அதிகாரிகளும் பார்ப்பன ரல்லாத மேல் ஜாதியார் என்னும் அதிகாரிகளும் கண்டிப்பாய் நியமிக்க மாட்டார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். இவ்வளவையும் மீறி யாராவது சட்டம் கொண்டு போவதாயிருந்தாலும் அச் சட்டத்தை சட்டசபைக்குக் கொண்டுவர ராஜப்பிரதிநிதி அனுமதி கொடுப்பாரா என்கின்ற நம்பிக்கை எனக்கு இல்லை. ஏனெனில் மக்கள் பல ஜாதிகளாய் உயர்வு தாழ்வாய் ஒருவரோடு ஒருவர் போராடிக்கொண்டு இருந்தால்தான் நமது சர்க்கார் நிம்மதியாய் இருக்க முடியும். இல்லாவிட்டால் நாம் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து சர்க்காரின் மீது பாய்ந்து விடுவோம் என்கின்ற பயம் சர்க்காருக்கு எப்போதும் உண்டு. ஆகையால், சுலபத்தில் சர்க்காரார் ஒப்புக் கொள்ளமாட்டார்கள். நாம் தகுந்த கிளர்ச்சி செய்து, தக்க தியாகம் செய்வதின் மூலம் பொதுஜன அபிப்பிராயத்தை நம் பக்கம் திருப்பிக் கொண்டு செல்வாக்குடன் இருக்கின்றோம் என்றால் சர்க்கார் ஒரு சமயம் இணங்கிவரக் கூடும். 25 வருஷமாய்

விவகாரத்தில் இருந்த சாரதா மசோதாவுக்கு இதுவரை சாக்குப் போக்கு சொல்லி வந்த சர்க்கார் இன்று இணங்கியதின் கருத்து நம்முடைய கிளர்ச்சியேயாகும். மிஸ். மேயோ எழுதின புஸ்தகமும் சிவா என்கின்ற புஸ்தகமும் சைமன் கமிஷனை ஆதரித்ததற்கு கூலியும், வெளி அரசாங்கங்கள் நமது அரசாங்கத்தைப் பார்த்து நகைக்குமே என்கின்ற பயமும் “இனிமேல் நீங்கள் எங்களுக்கு விரோதமாயிருந்தால் உங்கள் சாஸ்திரத்தில் இதுவரை கை வைக்காமல் இருந்து உங்களுக்கு அனுகூலம் செய்து கொண்டு வந்ததிலிருந்து விலகிக் கொள்வோம்” என்பதை பார்ப்பனர்களுக்கு காட்டி, அவர்களை மிரட்டுவதற்காகவுமே சர்க்கார் அனுகூலமா யிருந்தார்கள் என்று நினைக்கின்றேன். ஆகையால் சட்டம் செய்வது என்பது சுலபமான வேலையல்ல. இன்றைய சர்க்கார் வெள்ளைக் காரர், பார்ப்பனர், பணக்காரர் ஆகிய மூவர்களுடைய கூட்டு வியாபாரமாய் நடை பெறுகின்றது. இம்மூன்று கூட்டமும் ஏழை களுக்கு நன்மை செய்யவோ தீண்டாமையை விலக்கவோ சுலபத்தில் சம்மதிக்குமா என்று கேட்கின்றேன். தவிரவும் சீர்திருத்தமும் சுயமரியாதையும் சட்டம் கொண்டுவந்து ஓட்டு வாங்கி நிறைவேற்றி பெற்றுவிடலாம் என்று நினைப்பது ஒருநாளும் முடியாத காரியம். ஓட்டு என்பது கூட்டுக் கொள்ளையே தவிர வேறில்லை. என்னு டைய உரிமையை கொடுக்கின்றாயா அதற்காக உயிர்விடட்டுமா என்கின்ற கொள்கையுடைய மக்கள் தான் எங்கும் வெற்றி பெற்றி ருக்கின்றார்கள். இந்தப்படி நடக்கின்றாயா? அல்லது ஜெயிலில் பிடித்து போடட்டுமா என்று சொல்லும் அரசாங்கம் தான் சீர்திருத் தங்கள் செய்திருக்கின்றது. அதை விடுத்து இம்மாதிரி காரியங் களுக்கு ஓட்டும் சட்டசபையும் ஜாலவேடிக்கையும் வேடிக்கை பார்க்கும் விளையாட்டுப் பிள்ளை நிலையங்களேயாகும்.

தவிர, இங்கு செய்யும் பிரசாரத்தைப் பார்ப்பனர்களுக்கும் அல்லாதவர் களுக்கும் போய் செய்யட்டும் என்று சொல்லுகின்றார். பார்ப்பனர்கள் நமது பிரசாரத்தினால் புத்தி திருந்தி விடுவார்கள் என்று எதிர்பார்ப்பது சுத்தப் பயித்தியக்காரத்தனமாகும். அவர்கள் தெரியாதவர்களாய் இருந்தால் நியாயம் சொல்லலாம். நன்றாய் தெரிந்தே எங்கு தங்கள் ஆதிக்கமும் சோம்பேறிப் பிழைப்பும் போய் விடுகின்றதோ என்று சுயநலங்கருதி குரங்குப் பிடிவாதமாய் இருப்பவர்களை நாம் எந்தப் பிரசாரத்தால் எப்படி மாற்றக் கூடும்? பார்ப்பனரல்லாதவர்களோ முக்கால் வாசிப்பேர் பார்ப்பனரைப் பின்பற்றுபவர்களாகவும் பார்ப்பனருக்கு தாசிமகனாயிருந்தாலும் சரி நாம் பறையனுக்கு மேலாயிருந்தால் போதும் என்று முட்டாள்

தனமாய் கருதிக் கொண்டிருக்கின்றவர்கள் என்றாலும் நம்மால் கூடியதை செய்துதான் வருகின்றோம். எதற்கும் உங்கள் முயற்சியும் சுயமரியாதை உணர்ச்சியும் இல்லாவிட்டால் ஒரு காரியமும் நடவாது. தவிரவும் இத்தீண்டாமை ஒழிவதற்கு இது ஒரே ஒரு மார்க்கம் தான் என்று நான் சொல்லவரவில்லை. தீண்டாமை ஒழிய வேண்டுமானால் மதத்தைவிட்டு விடுங்கள், அல்லது ஏதாவது ஒரு மதம் வேண்டுமானால் தீண்டாமை இல்லாத மதத்தைத் தழுவலாம். உதாரணமாக மகமதிய மதத்தில் மனிதனில் உயர்வு தாழ்மையும் தீண்டாமையும் இல்லை. இனியும் உங்களுக்குத் தோன்றுகின்ற மதத்தை தழுவலாம். ஆகவே நீங்கள் தயவு செய்து நான் சொல்லு வதையும் சாமி சகஜானந்தம் சொல்லுவதையும் பொருமையுடனும் சுய புத்தியுடனும் ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்து உங்களுக்கு சரி என்று தோன்றியபடி நடவுங்கள்.

22.10.1929 இல் சென்னை நேப்பியர் பூங்காவில் நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டம் - சொற்பொழிவு.

பெரியார் - குடி அரசு - 27.10.1929

விபசாரமே ஜாதிக்குக் காரணம்

அடுத்து வருகிற சென்ஸஸ் கணக்கில் (ஜனக் கணிதத்தில்) இந்துக்கள் என்பவர்கள் ஜாதிப் பெயரைக் கொடுக்கக் கூடாதென் பதாக லாகூர் ஜட்பட் டோரக் மண்டலத்தாரும் மேலும் அநேகர் களும் தீவிர முயற்சியெடுத்து வருகிறார்களென்பது யாவர்க்குந் தெரியும். மற்றும் இந்தியாவிலுள்ள சீர்திருத்தவாதிகளென் பவர்களிலும் உயர்ந்த ஜாதியார் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் பார்ப்பனர்கள் முதல் தாழ்ந்த ஜாதியார் என்று பிற மக்களால் சொல்லப்படும் ஆதிதிராவிடர்கள் என்கின்றவர்கள் முதலிய எல்லாராலும் அநேகமாக மேடைகளில் பத்திரிகைகளில் பேசப் பட்டும் எழுதப்பட்டும் வருகின்றன.

இதைப் பற்றி நமது “குடிஅரசி”லும் அநேக அறிஞர்களால் கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டிருப்பதோடு சுயமரியாதை மகாநாடு, பார்ப்பன ரல்லாதார் மகாநாடு, சீர்திருத்த மகாநாடு முதலிய மகாநாடுகளில் இதைப் பற்றி பல தீர்மானங்கள் செய்யப்பட்டு அதையநுசரித்தே அநேக கனவான்கள் ஜாதிக் குறிப்பைக் காட்டும் பட்டம் முதலியவைகளையும் விட்டிருப்பது யாவருக்கும் தெரியும். ஆகவே ஜாதிப் பிரிவும் வித்தியாசங்களும் இருக்கக் கூடா தென்பது இந்தியாவின் ஒரு முகப்பட்ட அபிப்பிராய மென்பதும், கோரிக்கையென்பதும் நாம் சொல்லாமலே விளங்கும். பொது வாகப் பார்க்கும் போது போதிய உலக ஞானமற்ற மக்களுக்கு ஜாதிப் பிரிவுகளை ஒழிப்ப தென்றால் பிரமாதமாகத் தோன்று வதும், சிலருக்கு ஏதோ முழுகிப் போவது போல் அவர்கள் மனதிற்குப் பெரிய திகில்கள் உண்டாவதும் சகஜமாகக் காணப் படுகின்றன. ஆனால் இவையெல்லாம் ஜாதி என்பதின் உண்மையும், உற்பவ மும் இன்ன தென்றறியாத மயக்கத்தினால் தோன்றப் படுவதே தவிர வேறில்லை.

ஒரே நாட்டு மக்களை பிறவியில் பல ஜாதியாகப் பிரிக்கப் பட்டிருப்பது நமது இந்தியாவில் தான் இருக்கின்றதே தவிர

வேறெங்கும் இல்லை என்பது உலகக் கல்வி ஞானமுடையவர்கள் யாவரும் அறிந்ததாகும். அந்தப்படி இந்தியாவில் பிரிக்கப்பட்டி ருக்கும் ஜாதியும் எவ்வித கொள்கைக்கும் பொருத்தமில்லாமல் வெரும் பிரிவுக்கும் இழிவுக்கும் மாத்திரம் ஆதாரமாய் இருப் பதைத் தவிர மற்றபடி அவற்றால் யாதொரு பயனும் இல்லாமல் இருப்பதும் யாவரும் அறிந்ததாகும். எனவே இப்படிப்பட்ட ஜாதி உயர்வும் தாழ்வும் எப்படி ஏற்பட்டதென்றும் இதற்கு ஆதாரம் என்ன என்பதையும் சற்று கவனிப்போம்.

பொதுவாக ஜாதி என்பது இந்துக்கள் என்பவர்களுக்குள் ஆரியக் கொள்கைகளுக்கு அடிமைப்பட்டவர்களுக்குள் மாத்திரம்தான் "கடவுளால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது" என்கின்ற கொள்கையின் மீது நான்கு வருணங் களாக அதுவும் பிராமணர், க்ஷத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என்னும் பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட் டிருக்கின்றன. இவை முறையே ஒன்றுக்கொன்று தாழ்ந்ததாகவும் கடைசி ஜாதி என்பது மிக்க இழிவானதாகவும் கருதப் படுவதாக குறிக்கப்பட்டிருக்கின்ற விபரம் யாவரும் அறிந்ததேயாகும். இப்படி இருந்தாலும் இப்போது அநேக ஜாதிகள் இருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்று கவனித்துப் பார்ப்போமானால் அதற்குக் கிடைக்கும் சமாதானம் மிகமிக இழிவைத் தரத்தக்கதாகவே இருப் பதை உணரலாம். அதாவது "ஆதியில் கடவுளால் சிருஷ்டிக்கப் பட்ட நான்கு வருணத்தாரும் தங்களில் ஜாதி முறை தவறி கலப்பு விவாகம் செய்து கொண்டதாலும் கலப்பு விபசாரம் செய்து கொண்டதாலும் ஏற்பட்ட பிரிவு"களென்றும், அப்படிப் பட்ட பிரிவுகளுக்கு பஞ்சம ஜாதியார்கள் என்று பெயர் கொடுக்கப் பட்டிருக் கின்றதென்றும் ஆதாரங்களில் இருக்கின்றன.

அப்படிச் சொல்லப்படுவதிலும் இப்பஞ்சம ஜாதிகள் என்பது இப்போது நமது நாட்டில் பெரும்பான்மையாய் இருக்கும் பல முக்கியமான ஜாதிக்காரர்கள் என்பவர்களே பெரிதும் இந்த விபசாரப் பெருக்கால் ஏற்பட்ட பஞ்சம ஜாதிகள் என்றே காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த விபரத்தை தமிழ் அகராதியில் உள்ளபடி மற்றொரு பக்கம் பிரசுரித்திருக் கின்றோம். ஆகவே அதில் உதாரணமாக, இன்று தமிழ் நாட்டில் பிரபல ஜாதியும் பிரமுக ஜாதியும் என்று சொல்லிக் கொள்ளப்படுவதான வேளாள ஜாதியார் எனப்படுபவர்களே பஞ்சம ஜாதியில் சேர்ந்த வர்கள் என்றும், பஞ்சம ஜாதியிலும், பிராமணன் க்ஷத்திரிய குலப்பெண்ணை சோரத்தால் கலந்ததால் பிறந்தவர்கள் என்றும்

குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவர்களில் இந்தப்படியான வேளாளர் என்பவர்களில் விவசாயம் செய்பவர்களாயிருந் தால் அவர்களுக்கு காணியாளர் என்று பெயர் என்றும், மற்றபடி "சிற்றரசு, மந்திரித் துவம்" முதலிய பதவிகளில் இருப்பவர்களாயிருந்தால் அவர் களுக்கு வேளான்சாமந்தர் என்கின்ற பெயர் என்றும், குறிக்கப் பட்டிருப்பதுடன் இவற்றிற்காதாரம் சுப்பரபோதகம், பிரம்ம புராணம், வைகாநசம், மாதவியம், சாதி விளக்கம் என்கின்ற நூல்கள் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டி ருக்கின்றன.

தவிர மேல் கண்ட பிராமண ஜாதி ஆண், க்ஷத்திரிய ஜாதி பெண்ணை விவாகம் செய்து கொண்டதால் பிறந்த பிள்ளைகளே சவர்ணர் எனவும் தெலுங்கர் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டிருக் கின்றன. அதாவது இது தெலுங்கு பாஷை பேசும் தெலுங்கு தேசத்தவரனை வரையும் குறிப்பிடத் தக்கதாகவே குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதுபோலவே பிராமணன் வைசியப் பெண்ணுடன் கல்யாணத்தால் பிறந்த பிள்ளை அம்பட்டன் என்றும் சோரத்தால் பிறந்த பிள்ளைகள் குயவர் என்றும் நாவிதர் என்றும் குறிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. அதுபோலவே பிராமணன் சூத்திரப் பெண்ணு டன் கல்யாணத்தால் பிறந்த பிள்ளை பரசவர் அதாவது செம்படவர் என்றும், சோரம் செய்ததால் பிறந்தவர் வேட்டைக்காரர் அதாவது வேடுவர் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது.

பிராமணப் பெண்ணுடன் சூத்திரன் விபசாரம் செய்ததால் பிறந்தவர்கள் சண்டாளர்கள் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக் கின்றன.

பிராமண குலப் பெண்களுடன் சண்டாளர் கூடிப் பிறந்த பிள்ளைகள் சருமகாரர் அதாவது சக்கிலிகள் என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கின்றது. க்ஷத்திரிய குலப்பெண்ணுடன் சண்டாளர் முதலியவர்கள் சேர்வதால் பிறந்த மக்கள் வேணுகர், (அதாவது வேணுகானம் செய்பவர்களும்) கனகர் (அதா வது தங்க வேலை செய்பவர்களும்) சாலியர் (அதாவது சாலியர் முதலிய நெசவு வேலை செய்வோர்களும்) ஆவார்கள் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்த மாதிரி "கீழ் மேல்" ஜாதிகள் கலந்து கலந்து வந்ததால் ஏற்பட்ட ஜாதிகளில் ஒன்றாகிய அயோவகச் சாதிப் பெண் இடம் நிடாதனுக்குப் பிறந்த பிள்ளைகள் பார்க்கவர்கள் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் படியே இப்போது அமுலில்

உள்ள சாதிகளையெல்லாம் குறிக்கும்படி யாகவே இன்னும் அநேக விஷயங்கள் காணப்படுகின்றன.

இதுபோலவே இன்னும் இரண்டொரு ஆராய்ச்சி நூல் களில் அதாவது அபிதான கோசம், அபிதான சிந்தாமணி முதலிய எல்லா இந்து பண்டிதர் களாலும் ஆதாரமாய் கொண்டாடும் புத்தகங்களில் மற்றும் பல ஜாதிகளை இதைவிடக் கேவலமாகவும் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோடு 4 ஜாதி தவிர மற்ற ஜாதிகள் எல்லாம் மேல் கண்ட நான்கு ஜாதிக்குள் மேல் கீழாகவும், கீழ் மேலாகவும் கல்யாணம் செய்தும், விபசாரம் செய்தும் பிறந்த பிள்ளைகளாக ஏற்பட்டவர்கள் என்றே கூறப்பட்டிருக்கின்றன. செட்டியார்மார்களை யும் ஆசாரிமார்களையும் பற்றி மிக மிக இழிவாகவே கூறப்படு கின்றது.

ஆகவே ஜாதியை கட்டிக் கொண்டு அழுவது இவ்விழிவு களை மரை முகமாய் ஏற்றுக் கொள்ளுவதையே ஒக்குமென்பதைத் தவிர வேறில்லை. உண்மையில் யாருக்கு யார் பிறந்திருந்தாலும் அதனாலேயே குற்றம் சொல்வதற்கில்லை என்பது நமது கொள்கையானாலும் ஒரு இழிவை கற்பித்து அதை நம் மக்கள் மீது சுமத்தி ஒரு பெரிய சமூகம் நிரந்தரமாய் அடிமையாயும் காட்டு மிராண்டியாயும் இருப்பதற்குச் செய்த காரியமே ஜாதிப் பிரிவும் பாகுபாடும் என்பதை எடுத்துக் காட்டவும் அவ்விதம் கொடுமையை ஒழிப்பதற்காகவுமே இதை எழுதுகிறோம்.

பெரியார் - குடி அரசு - 16.11.1930

நாகையில் பொதுக் கூட்டம்

தலைவரவர்களே! சகோதரர்களே!! சகோதரிகளே!!! தலைவர் அவர்கள் சும்மா இருந்த உங்களை தூண்டிவிட்டு கேள்விகள் கேட்கும்படி செய்துவிட்டார். நான் வம்பு சண்டைக்கு வரவில்லை. வலியவந்தால் நான் எப்படி ஓட முடியும்? உங்கள் சந்தேகத்தையெல்லாம் தீர்க்கக் கூடிய தீரனல்ல நான். எனக்கு தோன்றியதை, நான் சரியென்று கருதியதை சொல்லுகின்றேன். உங்களுக்கு சரி என்று பட்டதை ஒப்புக்கொள்ளுங்கள். மற்றதைத் தள்ளி விடுங்கள். அவ்வளவு தான் சொல்ல முடியும். என்னை ஒரு மகாத்மா என்றோ, மனித தன்மைக்கு மீறிய சக்தி உடையவ னென்றோ கருதி ஒன்றையும் கேட்டுவிடாதீர்கள். சாதாரணமான மனிதன் என்று கருதி நான் சொன்னவற்றில் உங்களுக்கு விளங் காதது ஏதாவது இருந்தால் கேளுங்கள். எனக்கு தோன்றியதை சொல்லுகிறேன். சரி தப்பு என்று கூட என்னிடம் சொல்லாதீர்கள். உங்களுக்குத் தோன்றியபடி நினைத்துக் கொள்ளுங்கள். திருந்துங்கள். எனக்கு ஆட்சேபனை இல்லை, நான் பேசு பவற்றில் தப்பிதங்கள் இருக்கலாம் என்பதில் ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் நான் சரி என்று நினைத்ததைச் சொல்ல எனக்கு உரிமை உண்டு என்பதில் நான் சந்தேகப்படவில்லை.

என்னை பற்றி

நண்பர்களே! முதலில் ஒரு விஷயத்தை சொல்லிக் கொள்ளு கிறேன். அதாவது சாப்பாட்டு ஜாகைக்கு போகும் வழியில் என்னைப் பற்றியும், என் மனைவியைப் பற்றியும் சுவர்களில் கண்டபடியெல்லாம் எழுதி இருந்தது, மற்றும் சிலரைப் பற்றியும் எழுதி இருந்தது.

பதிலுக்கு பதில் எழுதும் முறையிலோ என்னமோ மற்றும் சிலரைப் பற்றியும் எழுதி இருக்க கண்டேன். தவிர, தலைவர் திரு. குப்புசாமி அவர் களிடம் யாரோ ஒருவர் "நாங்கள் ஜாதியைக்

கெடுக்கின்றோம்'' என்றும் "சுயமரியாதைக்காரர்கள் தங்கள் பெண்களை பறையருக்கு கொடுப்பார்களா?'' என்றும் கேட்டார் களாம். அதற்கும் "பதில் சொல்லுங்கள்'' என்றார்.

நண்பர்களே! என்னைப் பொறுத்தவரை நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுவும் என் மனப்பூர்த்தி யாய் சொல்லுகிறேன். என்னவென்றால், என்னை ஒருவர் மகாத்மா என்றோ தெய்வத் தன்மை பொருந்தியவர் என்றோ, சித்தர் என்றோ, புத்தர் என்றோ, ஞானி என்றோ கூப்பிடுவதை விட கருதுவதை விட என்னை அயோக்கியன் என்றும், திருடன் என்றும், முட்டாள் என்றும், சுயநலக்காரன் என்றும், பணம் சம்பாதிப்பவன் என்றும் மற்றும் இழிவான வேலை செய்கின் றவன் என்றும் சொல்லுவதில் எனக்கு லாபம் இருக்கின்றது என்று கருதுகின்றேன்.

ஏனெனில், எனது வேலையானது இராமசாமி என்று ஒரு மகாத்மாவோ, மற்றும் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய ஒரு ஒப்பற்ற மனிதர் இருந்தார் என்று மூட ஜனங்கள் சொல்லிக் கொள் ளவோ,எனது படத்தை பூஜையில் வைத்து பூஜிக்கவோ, தேரில் வைத்து இழுக்கவோ, கோவிலில் என் பெயரில் விக்கிரகம் செய்து பூசை உற்சவம் செய்யவோ நான் கருதவில்லை. அந்த குணத்தை அடியோடு ஒழிக்க வேண்டுமென்று கருதி வெளிப்பட்டவன்.ஆகவே, என்னை அக்கதிக்கு ஆளாக்காதவர்களே எனது நண்பர்கள் ஆவார்கள்.எனது கொள்கைகளுக்கும் துணை புரிந்தவர்களாவார்கள்.

ஏனெனில் வண்ணான், நாவிதன், பறையன், பள்ளன், செட்டி, நாயக்கன், நாடார் என்று சொல்லப்பட்ட 'இழிகுல' மக்கள் என்பவர்கள் எல்லாம் இன்று ஆழ்வார்கள், நாயன் மார்கள் ஆகியும், பூஜித்தும், உற்சவம் செய்யப்பட்டும், நாட்டுக்கோ, அச்சமூகங்களுக்கோ ஏற்பட்ட பலன் என்ன? என்று கேட்கின்றேன். அதன் பேரால் அவர்கள் கதைகளைச் சொல்லி சிலர் வயிறு வளர்க்கின்றனர். சிலர் சோம்பேரிகளாய் வாழ்கின் றார்கள் என்பதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

அதுபோலவே இராமகிருஷ்ண 'பரமஹம்சர்', விவேகானந்த 'சுவாமிகள்' ,லோகமன்ய திலக 'மகரிஷி', இராமலிங்க 'வள்ளலார்' என் கின்ற சமீபகால மக்களால் நாட்டுக்கு ஏற்பட்ட பயன் என்ன? இவர்கள் படம் பூஜிக்கப்படுவது எனக்கு தெரியும். இவர்களை

100க்கு 75 மக்களுக்கும் தெரியும். ஆனால் 100 ல் ஒருவருக்கு நடந்த நன்மை என்ன? அதுபோலவே இன்று பிரத்தியட்சத்தில் இருக்கும் காந்தி மகாத்மாவும், திருப்பாலக்குடி மஸ்தானும் வணங்கப் படுவதும், அவதாரமாகவும், நபியாகவும் கருதப்படுவதும், அதோடு மாத்திரமல்லாமல் அவர்களது மலம் முதல் சுவாசக் காற்று மலம் வரை மதிக்கப்படுவது எனக்குத் தெரியும்.

'மகாத்மா'

திரு, காந்தியை விட 'மஸ்தான்' சாயபுக்கு உண்மையிலேயே மதிப்பு அதிகம் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஏனெனில், அனேகர் திரு.காந்தியை மனிதனாகவே கருத வேண்டுமென்றே தங்கள் சுயநலத்திற்கும், ஆதிக்கத் திற்கும், வயிற்று வளர்ப்புக்கும், திரு காந்தியை ஏமாற்றுவதற்கும் அவரை மகாத்மா என்று சொல்லு கிறவர்கள், திருப்பாலக்குடிசாயபை உண்மையிலேயே தெய்வத் தன்மை பொருந்தியவராக மதித்து, பூஜித்து வருகிறார்கள். எங்கள் ஊரில் இருந்து அனேக பி.ஏ., பி.எல்., எம்.ஏ., முதலியவர்களும், உயர்ந்த ஜாதியார் பிராமணர் என்று தங்களை சொல்லிக் கொள் ளுபவர்களுமே போய் அவரது எச்சிலை சாப்பிட்டுவிட்டும் வந்தார்கள். எச்சில் கலந்த தண்ணீரே பழனி பஞ்சாமிர்தம் போல் டின்னில் அடைத்துக் கொண்டு வந்து இருக்கின்றார்கள். ஆனால், இவர்களால் நாட்டிற்கு ஏற்பட்ட பலன் என்ன? என்று கேட்கின்றேன்.

திருப்பாலக்குடி சாயபை ஒரு சாதாரண மனிதன் என்று எண்ணாத காரணத்தால், அவரது எச்சில் கலந்த தண்ணீரை குடித்து லாபம் பெறலா மென்று கருதி, மக்கள் மூடர்களாக வேண்டியதாயிற்று. அதுபோலவே, திரு.காந்தியை மகாத்மா என்று கருதியதால், அவரது காரியத்தால் ஏற்படும் தீமைகளும், நஷ்டங்களும், இழிவுகளும் எல்லாம் அதற்குமாறாக கருதப் படவேண்டியதாயிற்று. ஆனால் என்னுடைய காரியங்களுக்கு அப்படிப்பட்ட விபரீதபலன் ஏற்படவேண்டாம் என்றே கருது கிறேன். எனக்காக எந்த மனிதனும் எவ்வித நஷ்டமும் அடைய வேண்டாம். எதையும் நம்ப வேண்டாம். நான் கூறுபவைகளை வெகு ஜாக்கிரதையாய் அலசிப் பார்க்க வேண்டுமென்றே ஆசைப் படுகிறேன். ஆகையால், நான் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய வனாகக் கருதப்பட்டுவிட்டால் மக்கள் என் வார்த்தையை ஆராய்ந்துப் பார்க்க மாட்டார்கள். 'நான் அயோக்கியன்' என்று சொல்லப்பட்டால் என் வார்த்தைகள் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக

கவனிக்கப்படும். உதாரணமாக, இன்றைய கீதை என்பதை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், அதில் இருக்கும் அக்கிரமம், தந்திரம், முன்னுக்குப்பின் முரண், மக்களை மக்கள் இழிவுப்படுத்துவது என்பவைகள் யாருடைய புத்திக்காவது விளங்கு கின்றதா? ஏன் விளங்கவில்லை? அதைச் சொன்ன மனிதனை இன்னான் என்றே, எதற்காகச் சொன்னான் என்றே உணரமுடியாமல் "பகவான் சொன் னார்" என்று சொல்லப்பட்டதால் இன்றைய உலக மக்கள் எல்லாருக்குமே அது பொருந்துவதாகும் என்று சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு புகழப்படு கின்றது. அது போலவேதான் புராணங்கள். சாஸ்திரங்கள், வேதங்கள் என்கின்ற ஆபாசக் களஞ்சியங்கள் எல்லாம் மதிக்கப்படுகின்றன.

ஆகவே, அந்தப்படி மதிக்கப்படாமல் எனது வார்த்தைகள், அபிப்பிராயங்கள் அதற்குண்டான சரியான மதிப்புப்பெற வேண்டுமானால், நான் அயோக்கியனாகவும், பணம் சம்பாதிப்ப வனாகவும், திருடனாகவும், கருதும்படியான பிரசாரம் செய்ப வர்கள் உதவி செய்தவர்களாகவே ஆவார்கள். எந்த காரணத்தைக் கொண்டும் மனிதத்தன்மைக்கு மீறிய எந்த குணத்தையும் என் மீது சுமத்திவிடாதீர்கள்.

தூத்துக்குடியில் சுமார் 20, 30 சுவர்களில் "இராமசாமிக் கழுதைக்கு செருப்படி" என்று எழுதியிருந்தது. ஆனால் இதுவரை அடிவிழுகவில்லை இங்கும் "இராமசாமிக் கழுதை செத்து விட்டது" என்றும் "இராமசாமியின் மனைவி நாகம்மாள் அவிசாரி" என்றும் எழுதி இருந்தது.

"இராமசாமிப் பெரியார் சிரஞ்சீவியாய் இருக்க வேண்டும்" என்று எழுதியிருந்ததைப் பார்த்து சந்தோஷப்பட்டிருந்தேனே யானால் "இராமசாமிக் கழுதை செத்துப் போய் விட்டது" என்பதற்கு நான் வருத்தப்பட வேண்டும். அதுபோலவே, "இராம சாமி மனைவி கற்புக்கரசி" என்று எழுதி இருந்ததைப் பார்த்து மகிழ்ச்சி அடைந்து, மாதம் மும்மாரி மழை வரச் செய்து பயன் பெற்று இருந்தால் "இராமசாமி மனைவி நாகம்மாள் அவிசாரி" என்பதற்கு நான் விசனப்பட வேண்டும்.

ஆகவே, அதைப்பற்றிக் கவலையில்லை. ஆனால், இவைகளி லிருந்து ஒரு அளவுக்கு நான் 'வெற்றி பெற்று விட்டேன்' என்பதை மாத்திரம் உணருகிறேன். என்னை அறியாமலே நான் ஏதாவது

மதிப்பு பெற வேண்டுமென்று கருதி இருந்தாலும், நானே, எனக்கு தீங்கு தேடிக்கொண்டவனே யாவேன். அது எப்படியோ போகட்டும்.

பறையனுக்குப் பெண் கொடுப்பாயா?

ஜாதியை நாங்கள் ஒன்றாக்குகின்றோமாம் ஆம், ஆக்க முயற்சிக்கின்றோம். அதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் சீக்கிரத்தில் முடி யுமா என்பது சந்தேகம். மனிதஜாதி ஒன்றாகித்தான் தீர வேண்டும். அதற்கு தடை செய்கின்றவர்கள் அயோக்கியர்கள், மடையர்கள் என்று தைரியமாய்ச் சொல்லுகின்றோம். எங்கள் பெண்களை பறையனுக்கு கொடுப்போமா? என்று கேட்கப் படுகின்றது.

இது ஒரு அறிவீனமான கேள்வி, அல்லது அயோக்கியத்தன மான கேள்வி என்றே சொல்லுவேன். ஏனெனில், எங்கள் பெண் களை நாங்கள் அவர்களுக்கு இஷ்டப்பட்டவர்களுடன் கூடிவாழ செய்யப்போகின்றோமேயொழிய, எங்களுக்கு இஷ்டமானவர் களுக்குக் கொடுக்கும் உரிமையைக் கொண்டாடுகின்றவர்கள் அல்ல. பெண்களை ஒரு சாமானாக கருதி ஒருவருக்கு கொடுப்பது என்கின்ற முறையை ஒழிக்க முயற்சிக் கின்றோம்.

நண்பர்களே! நாங்கள் ஆதிதிராவிடர்களைப் பற்றி பேசும் போது பார்ப்பனர்கள் மனவருத்தமடைவதில் அருத்தம் உண்டு. ஆனால் பார்ப்பனரல்லாதார் மனவருத்தமடைவதில் சிறிதும் அர்த்தமில்லை. அது வெறும் முட்டாள்தனமும், மானமற்ற தன்மையுமேயாகும். ஏனெனில், நமது சமூகத்தில் பார்ப்பனர் என்கின்ற கூட்டத்தாராகிய 100 -க்கு 3வீதமுள்ள ஜனத்தொகை நீங்கி, மற்ற ஜனங்களுக்கு இந்த நாட்டில் சூத்திரன், (அடிமை) ஆதிதிராவிடன் (பறையன்) என்கின்ற பட்டமில்லாமல் வேறு எந்தப் பட்டத்தோடாவது யாராவது இருக்க முடியுமா? இருக்கின் றார்களா? என்று கருதியும், அனுபவத்தையும் கொண்டு பாருங்கள். சூத்திரன் என்கின்ற கலத்தில் நீங்கள் பதியப்பட்டிருப்பதில் உங்களுக்குச் சிறிதாவது மானம் இருந்தால் பறையன் என்கின்ற பட்டம் போகவேண்டுமென்பதில் கடுகளவாவது வருத்தமிருக் குமா?என்று கேட்கின்றேன்.

பறையன் பட்டம் போகாமல் உங்களுடைய சூத்திரப்பட்டம் போய் விடும் என்று கருதினீர்களேயானால் நீங்கள் வடிகட்டின முட்டாள்களே யாவீர்கள்.

மற்றும், பேசப்போனால் பறையன் சக்கிலி என்பதற்கு இன்னார் தான் உரிமையென்றும், அது கீழ் ஜாதியென்பதற்கு இன்னது ஆதாரமென்றும் சொல்லுவதற்கு ஒன்றுமே இல்லை. கை பலமேயொழிய, தந்திரமேயொழிய வேறில்லை. ஆதலால், அதாவது சீக்கிரத்தில் மறைந்து விடக்கூடும். உங்கள் சூத்திரப் பட்டத்திற்கு கடவுள், மதம், வேதம், சாஸ்திரம், புராணம், இதிகாசம், கோவில் ஆகிய அநேக ஆதாரங்கள் உண்டு. இத்தனையையும் நாசமாக்கி அடியோடு ஒழித்தாலல்லாமல் உங்கள் தலையில் இருக்கும் சூத்திரப்பட்டம் கீழே இறங்காது. ஆகவே, யாருக்காவது மான உணர்ச்சி இருந்திருந்தால் "நீங்கள் ஜாதி ஒன்றாக்குகின்றீர்களே" என்று நம்மைக் கேட்டிருக்க மாட்டார்கள். ஆகவே, ஆதிதிராவிடர் நன்மையைக்கோரி பேசப்படும் பேச்சுகளும், செய்யப்படும் முயற்சிகளும், ஆதிதிராவிட ரல்லாத மக்களில் பார்ப்பனரல்லாத எல்லாருடைய நன்மைக்கும் என்பதாக உணருங்கள்.

நான் மாறுவது

நான் அடிக்கடி கொள்கைகளில் மாற்றமடைவதாக சொல்லப்படுகின்றது வாஸ்தவமாக இருக்கலாம். நீங்கள் ஏன் அதை கவனிக்கின்றீர்கள்? ஒரு மனிதன் அவன் பிறந்தது முதல் இன்றுவரை திருடிக்கொண்டே இருக்கின்ற ஒரே நிலைக்காரன் என்று சொல்லப்பட்டால் அவன் மகாயோக்கியனா? என்று கேட்கின்றேன். எந்த மனிதனும் ஒரே நிலைமையில் இருக்கவேண்டும் என்று நீங்கள் ஏன் ஆசைப்படுகின்றீர்கள்? அதனால் உங்களுக்கு என்ன லாபம்? மாறுதல் முற்போக்குள்ளதா? பிற்போக் குள்ளதா? அதனால் மக்களுக்கு நன்மையா? தீமையா? என்பன போன்றவைகளை கவனிக்கவேண்டியது அறிவாளிகளின் கடமையாகும்.

மற்றும், பொது நன்மையை உத்தேசித்து கஷ்டப்படுகின்ற மக்கள் நன்மையை உத்தேசித்து மாறினானா? அல்லது சுயநலத்திற்கு அக்கிரம மான லாபமடைவதற்கு மாறினானா? என்று பார்க்க வேண்டும். யோக்கியன், அறிவாளி, ஆராய்ச்சியாளி, பொறுப்பாளி, கவலையாளி ஆகியவர்கள் மாற வேண்டியது அவசியமாகலாம். அதைப்பற்றிய கவலை ஏன்? யார் எப்படி மாறினாலும் பார்க்கின்றவர்களுக்கு புத்தியும் கண்ணும் சரியாய் இருந்தால் மாற்றத்தைப் பற்றி ஒன்றும் ஆபத்து வந்து விடாது.

நான் பல தடவை மாறி இருக்கலாம். பல குட்டிக்கரணங்கள் போட்டிருக்கலாம். சுயநலத்திற்காகவும் குட்டிக்கரணம் போட்டிருக்கலாம். பச்சோந்தியாய் இருக்கலாம். அதனால் உங்களுக்கென்ன கெடுதி? நாடகக் கொட்டகையில் நாடகம் பார்க்கின்றபோது ஒரு மனிதன் எத்தனை வேஷம் மாறி மாறிப் போட்டு நடிப்பதை நீங்கள் காசு கொடுத்து பார்த்து விட்டு, நடித்தவனையும் புகழ்ந்துகொண்டு போகின்றீர்களா? அல்லது இல்லையா? என்பதை நினைத்துப் பாருங்கள். அதனால் நீங்கள் ஏமாந்து போய் விடுகின்றீர்களா? அதுபோல் எங்களை நினைத்து கொண்டு வந்து நாங்கள் சொல்வதைக் கேட்டுவிட்டு போங்கள்.

பிறகு, உங்கள் புத்திக்கு பட்டதை ஒப்புக் கொள்ளுங்கள். மற்றதை தள்ளிவிடுங்கள். இன்றைய தினம் நான் சொல்லுபவைகள் கூட எனக்கு முடிந்த முடிவா என்பது சந்தேகம் தான். அன்றியும் உங்களுக்கு இன்றைய நிலைமையில் கால வர்த்தமானத்தை பொறுத்தவரையில் இவ்வளவுதான் சொல்லலாம் என்று கருதிக்கொண்டு சில விஷயங்களில் அளவாகவே பேசுகின்றேன் என்றும் சொல்லலாம்.

கோயில் கட்டிய மக்கள் கோயிலை இடிக்க வேண்டியவர்கள் ஆகி விடுவார்கள். அஹிம்சை பேசுபவர்கள், பலாத்காரத்தை பேசவேண்டியவர்களாகி விடுவார்கள். இராஜவிசுவாசிகள் இராஜதுரோகிகள் ஆகிவிடுவார்கள். திருடக்கூடாது என்பவர்கள் கொள்ளை அடிக்கச் சொல்லுவார்கள். இப்படியாக அபிப்பிராயங்கள் மாறிக் கொண்டுபோகலாம். இவற்றையெல்லாம் அபிப்பிராயங்கள் மாறியதாலேயே குற்றம் என்று சொல்லிவிட முடியாது. தங்களை நல்ல சூத்திரர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு பார்ப்பனர்கள் கால்களைக் கழுவிய தண்ணீருக்கு பவுன் கொடுத்து சாப்பிட்டவர்கள், 'இன்று சூத்திரன் என்றால் ஆத்திரங் கொண்டடி' என்றும் 'பார்ப்பனர்கள் ஜாக்கிரதை' என்றும் ஏன் சொல்லுகின்றார்கள்? இந்த மாற்றத்தால் இப்படிச் சொன்னவர்கள் அயோக்கியர்களாகிவிட முடியுமா? தவிர 'சூத்திரன் பணம் வைத்திருந்தால் பிராமணர்கள் பலாத்காரத்தால் அதைப் பறித்துக் கொள் ளலாம்' என்று மனுதர்ம சாஸ்திரத்தில் இருந்தது மாறி இப்பொழுது வெள்ளையர் தர்மத்தில் 'தந்திரங்களினாலும் சூக்ஷிகளாலும் மாத்திரம் தான் பறித்துக் கொள்ளலாம்' என்கின்றதான மாறுதல் ஏற்பட்டுவிட்டது. நாளை ஒரு சமயம் சமதர்ம காலத்தில் 'பிராமணன் (சரீரத்தில் பாடுபடாதவன்) சொத்து

வைத்திருந்தால் மற்றவர்கள் பலாத்காரத்தில் பிடுங்கிக் கொள்ள லாம்' என்று ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம். இந்த மாதிரி மாறு தல்கள் காலத்திற்கும், பகுத்தறிவுக்கும், நாட்டின் முற்போக்குக்கும் ஏற்றார்போல் நடந்து தான் தீரும். எனவே நான் மாறுதலடைந்து விட்டேன் என்று சொல்லப்படுவதில் வெட்கப்படவில்லை. நாளை நான் எப்படி மாறப் போகின்றேன் என்பது எனக்கே தெரியாது. ஆதலால், நான் சொல்வதை கண்மூடித்தனமாய் நம்பாதீர்கள்.

தேசீயத்திற்கு விரோதியாவது

மற்றும் நான் தேசீயத்திற்கு விரோதியென்று சொல்லப்படு கின்றது. கடவுளுக்கும், மதத்திற்கும் விரோதியான ஒருவன் கேவலம் தேசியத்திற்கும் விரோதியாவது ஒரு அதிசயமல்ல. மற்ற யாருடைய தேசீயத்திற்கும் நான் விரோதியா? அல்லது இல்லையா? என்பது விவகாரத்திற்கிடமான தாயிருந்தாலும், உயர்திரு. காந்தி யவர்களின் தேசீயத்திற்கு நான் சரியான விரோதியேயாகும். அதிலும் பார்ப்பனீய தேசீயத்திற்கு எவ்வளவு விரோதி யோ அதை விட பலமடங்கு அதிகமான விரோதியேயாகும். கராச்சி நவ ஜவான் வீரர்கள் 'காந்தி வீழ்க! காந்தியம் வீழ்க!!' என்று சொல் வதற்கு 2,3 வருஷத்திற்கு முன்பிருந்தே நான் காந்தி தேசீயத்திற்கு விரோதியாகி இருக்கின்றேன். காந்தீயம் ஒழிந்தாலொழிய இந்த நாட்டிற்கு விடுதலையோ, சமத்துவமோ, சுயமரியாதையோ இல்லை என்று கருதிக் கொண்டு இருக்கின்றவன். காந்தி தேசீய மெல்லாம் வெள்ளைக்கார ஆக்ஷியைப் பிடுங்கி, பார்ப்பனனி டமும், பணக்காரனிடமும் கொடுத்து, வருணாச்சிரம ஆட்சி ஆக்க வேண்டும் என்கின்ற ஒரே கொள்கை கொண்டதுதான்.

உதாரணம் வேண்டுமானால் அவரது கதர் தத்துவத்தையும், கிராம முன்னேற்றத் தத்துவதையும் நன்றாய் கவனித்துப் பார்த் தால் அப்பொழுது அவைகள் வருணாச்சிரமத்தை ஆதரிப்பதே ஒழிய வேறில்லை என்பதை விளக்கும். அன்றியும், திரு.காந்தியே 'வருணாச்சிரமத்தை நிலைநிறுத்தவே சுயராஜ்யத்தை வேண்டு கிறேன்' என்பதுவாக பல தடவை சொல்லி இருக்கிறார்.

அவர் எண்ணமெல்லாம் 'இந்தியாவைப் பழங்கால நிலைமைக்கு கொண்டு போக வேண்டு'மென்பதேயாகும். இந்தக் கருத்தை உள்ளே வைத்துக் கொண்டுதான் அதற்கு இடையூறா யிருக்கும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி மீது மக்களுக்கு விரோதம் ஏற்படும் படி நடிக்கின்றார். ருஷிய ஆட்சியை விட, மற்றும் ஏதாவது

ஆட்சியைவிட, பிரிட்டிஷ் ஆட்சி மோசமானதாக இருக்கலாமே யொழிய இராமன், அரிச்சந்திரன், கிருஷ்ணன், மனு, சேர சோழ பாண்டியன் முதலியவர்களின் ஆட்சியை விட 1000 பங்கு வெள்ளையாட்சி மேலானதென்றே சொல்லுவேன். உதாரணமாக, திரு.இரவீந்திரநாத் டாகூர் அவர்கள் முந்தாநாள் பேசியதை கவனியுங்கள்.

'பகுத்தறிவின்மை, மூட நம்பிக்கை, ஜாதிப்பிரிவு, மதத் துவேஷம் முதலியவைகள் தான் நமது தேசத்தின் பெரும் விரோ திகள். அன்னிய ஆட்சியை விட அவை கொடியன. இவை ஒழிந்தா லொழிய பூரண சுயேச்சை என்பது கிடையாது' என்று சாந்தி நிகேதனத்தில் இருந்து உலக மக்களுக்கு சேதி அனுப்பியிருக் கின்றார். திரு. காந்தி தேசீயம் இந்தியாவின் மேற்படி விரோதிகளை ஒழிக்குமா? அல்லது அதை கொடுமையினதல்லாத அன்னிய ஆட்சியை ஒழித்து, அக்கொடுமைகளை நிலை நிறுத்துமா? யோசித்துப் பாருங்கள். தேசீயம் என்று சொல்லிவிட்டதாலேயே பாம்புப் புற்றில் கையைவிட வேண்டுமா? நெருப்புக்கு முத்தம் கொடுக்க வேண்டுமா? என்று கேட்கின்றேன். சகோதரர்களே! நமது கொள்கை காந்தி தேசீய மாகிய காங்கிரசுக்கு விரோதமான தேயாகும். வருணாச்சிரமத்திற்கும், முதலாளி தத்துவத்திற்கும் விரோதமானதேயாகும். மேலும், அவற்றிற்கு அனுகூலமாயிருக் கும் கடவுள், மதம் என்பனவாகியவற்றிற்கும் விரோதமேயாகும். இன்னும் எங்குபோய் நிற்கும் என்று என்னாலேயே சொல்ல முடியாது. ஆகவே, நீங்கள் எதற்கும் உங்கள் பகுத்தறிவை தைரிய மாய் உபயோகியுங்கள்.

நாகையில் 03.10.1931 அன்று நடைபெற்ற பொதுக் கூட்டத்தில் ஆற்றிய உரை.

பெரியார் - குடி அரசு - 11.10.1931

கோபி சமூகச் சீர்திருத்த சங்கத்தில் பிரசங்கம்

காங்கிரஸ் சமூக சீர்திருத்தத்தை ஒப்புக்கொள்ளாது

தோழர்களே!

சமூகச் சீர்திருத்தம் என்பது நமது நாட்டில் மிகவும் சாதாரணமாய்க் கருதிக் கொண்டிருக்கும் விஷயமாகும். சமூகச் சீர்திருத்தத்தின் முக்கியத்தை பாமர மக்கள் சரியானபடி அறிந்திருக்கவில்லை. படித்தவர்களும், அறிஞர்களுமே சமூகச் சீர்திருத்தத்தின் முக்கியத்தையும், அதன் தத்துவத்தையும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்றாலும், அவர்களே உண்மையான சமூகச் சீர்திருத்தத்திற்கு முட்டுக்கட்டையாய் இருந்து அதன் பிரதான தத்துவத்தை மக்கள் உணராமல் இருக்கும்படி செய்து வருகிறார்கள்.

நமது நாட்டில் இன்று முதன்மையாய் நடைபெற வேண்டியது சமூகச் சீர்திருத்தமேயாகும். ஆனால் அதற்கு இன்று நாட்டில் செல்வாக்கில்லை. உண்மையான சமூக சீர்திருத்தக்காரர் ஒருவர் இருவர் இருந்தாலும், அவர்களுக்கும் நாட்டில் செல்வாக்கில்லாமல் மக்களின் எதிர்ப்புக்கும், வெறுப்புக்குமே ஆளாகிறார்கள்.

பெரும்பான்மையான மக்களுக்கும் மனித சமூகத்தில் சமூகக்கட்டுப்பாட்டின் பயனாய் வெகுகாலமாய் தொடர்ந்து துன்பமனுபவித்து வரும் பாமர மக்களுக்கும், பயனற்றதான அரசியல் சீர்திருத்தம் என்னும் விஷயத்திற்கே இன்று நாட்டில் செல்வாக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டு விட்டது. மக்கள் கவனமும் பெரிதும் அதிலேயே இழுக்கடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஜனங்கள் அரசியல் கிளர்ச்சி மாய்கையில் இருந்து என்று விடுபடுகிறார்களோ, அன்று தான் சமூகச் சீர்திருத்தத்தின் அவசியத்தையும், உண்மையையும் அறிய முடியும். மற்றபடி அது வரையில் போலி சமூகச் சீர்திருத்த ஏமாற்றந்தான் நடைபெறும்.

அதுவும் அரசியல் சீர்திருத்தக்காரர்கள் தங்களுக்கு அனுகூலம் செய்து கொள்ளுவதற்காக மக்களை ஏமாற்ற வேண்டிச் செய்யும் ஏமாற்றுப் பிரசாரமேயாகும்.

உண்மையான சமூகச் சீர்திருத்தத்தை இன்று எந்த அரசியல் வாதியும் பொருளியல்வாதியும் ஒப்புக் கொள்ளவே மாட்டார்கள். நம்நாடு மாத்திரமல்லாமல் இன்று உலகில் எங்கு பார்த்தாலும் அதிகார வெறியும், பண வெறியும் கொண்ட மக்களால் அவர்களது நன்மைக்கேற்ற அரசியல் சீர்திருத்தக் கிளர்ச்சிதான் நடந்து வருகின்றது.

அதன் பயனாய் அநேக ராஜ்யங்களின் அரசியலில் பலவித மாறுதல் ஏற்பட்டும் இருக்கின்றன. இன்றும் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. என்றாலும் இவற்றால் எல்லாம் பெரும்பாலான மனித சமூகத்துக்கு எவ்வித நன்மையும் ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லுவதற்கில்லை.

இங்கிலாந்து தேசம் அரசியலில் எவ்வளவோ பெரிய யுத்தங்களை யெல்லாம் சமாளித்து, ஜனநாயக முறைப்படி பார்லிமெண்டு அமைத்து, அந்தப் பார்லிமெண்டுக்கு மந்திரிகளையும், அரசரையும் கட்டுப்படுத்தி, உலகத்திலேயே முதல்தரமான அரசியல் முறை என்றும் சொல்லும்படியான அரசியலைக் கொண்டு ஆட்சி நடத்தப்பட்டு வருகின்றது.

இதன் பயனாய் தந்திரபுத்தி உள்ளவர்களும், பிரபுக்களும், முதலாளி களும்தான் பயனடைந்து வருகிறார்களே ஒழிய, பாமர மக்களுக்கு ஒரு நன்மையும் உண்டாகவில்லை. அங்கு இன்று 20, 30 லட்சம் மக்கள் செய்வதற்கு வேலை இல்லாமலும் ஜீவனத்துக்கு வேறு மார்க்கமில்லாமலும் திண்டாடத்தான் செய்கிறார்கள்.

அமெரிக்கா தேசம் உலகத்திலேயே பெரும் செல்வம் பொருந்தியதாய் இருந்தும், குடி அரசு ஆட்சியாய் இருந்தும், அங்கு கூட பிரபுக்களும், வியாபாரிகளும் அறிவுக் கூட்டத்தாரும் தான் மேன்மையாய் வாழ்கின்றார் களே ஒழிய, பாமர மக்கள் கோடிக்கணக்காய் வேலை இல்லாமல் ஜீவனத்துக்கு மார்க்கமில்லாமல், வீடு வாசலற்றுத் தவித்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்.

மக்கள் யாவருக்கும் பிறவியில் சமத்துவமும், சம சுதந்திரமும் இருக்குபடியானாலும் அரசியல் சீர்திருத்தத்தில் உச்ச நிலையை அடைந்ததுமான ஐரோப்பா, அமெரிக்கா நாடுகளிலேயே இப்படி இருக்கின்ற தென்றால், நம் நாடு அதாவது

பிறவியிலேயே கீழ் மேல் நிலையும் பிறவி காரணமாக அடிமைத் தன்மையும் இருந்து வரும் நாட்டின் நிலையைப் பற்றி, நான் உங்களுக்கு விவரிக்க வேண்டுமா என்று கேட்கின்றேன்.

நம் நாட்டில் சுமார் 30, 40 வருஷகாலமாய் அரசியல் சீர்திருத்தக் கிளர்ச்சி இருந்து வந்ததை மக்கள் அறிந்தே, அதனால் ஒரு கூட்டத்தார் மாத்திரம் பயனடைந்து வந்ததையும் உணர்ந்தே, சமூகத் துறையில் சீர்திருத்தங்கள் ஏற்பட வேண்டும் என்று இரண்டொருவர் உணர்ந்து நீதிக் (ஜஸ்டிஸ்) கட்சி என்பதாக ஒரு கட்சியை ஆரம்பித்தார்கள். அது எதிரிகளின் தொல்லையில் சிக்கி அரசியல் சருக்கலில் நடக்க வேண்டியதாகிவிட்டது. அதற்கும் திண்டாட்டம் வந்த காலத்தில் சமூக சீர்திருத்தத்தையே முக்கிய நோக்கமாய்க் கொண்டு சுமயரியாதை இயக்கம் என்பதாக ஒன்று ஆரம்பிக்க வேண்டியதாயிற்று. இந்த இயக்கமும் எதிரிகளால் படும் தொல்லை ஒரு பக்கமும், படித்த கூட்டத்தாரால் படுகின்ற தொல்லை ஒரு பக்கமும் இருந்து கொண்டு தொல்லைப் படுத்தப்படுகிறது. என்றாலும் சமூகச் சீர்திருத்தம் என்பதே அதன் முக்கிய கொள்கை என்பதைச் சிறிதும் விட்டுக் கொடுக்காமல் இருந்து வருகின்றது.

சுமார் 10 வருஷ காலமாக, அது தன்னால் ஆன மட்டும் உழைத்து வந்திருப்பதுடன், சமூகச் சீர்திருத்தத்தின் முக்கியத்தை மக்கள் ஒரு அளவுக்காவது உணரும்படி செய்திருக்கிறது.

மனித சமூகமானது பாமர மக்களை ஜாதி, மதம், பழக்கம், வழக்கம், பழய சாஸ்திரங்கள், கடவுள் கட்டளைகள் என்னும் பேரால் கட்டுப்படுத்தப் பட்டு, அவர்களது வாழ்க்கையையே மிருக வாழ்க்கையைவிட மிகக் கீழானதாகவும், அடிமை வாழ்க்கை யாகவும் ஆக்கி வந்திருக்கிறது. நம்முடைய அரசியல் மாத்திரமல் லாமல், உலகில் எந்த அரசியலும் இப்படிப்பட்ட சமூகக் கொள்கைகளை அஸ்திவாரமாகக் கொண்டே கட்டப்பட்டிருக் கிறது. இந்தச் சமூகக் கொடுமைக்கு அஸ்திவாரமான மதம், ஜாதி, பழக்கம், வழக்கம், சாஸ்திரங்கள், கடவுள் கட்டளைகள் என்பவை தகர்க்கப்படாமல் எப்படிப்பட்ட அரசியல் சீர்திருத்த மேற் பட்டாலும் ஒரு காதொடிந்த ஊசியளவு பயனும் பாமர மக்களுக்கு ஏற்படாது.

இன்று பிரபுக்களுக்கும், படித்தவர்களுக்கும், வியாபாரி களுக்கும், புரோகிதக் கூட்டத்தாருக்கும் ஜாதி, மதம், பழக்க வழக்கம், சாஸ்திரம், கடவுள் கட்டளை ஆகியவற்றின் பேரால்,

யாதொரு கெடுதியும் இல்லை; கஷ்டமோ நஷ்டமோ எதுவுமே இல்லை; அவர்கள் எல்லாம் இவற்றின் பயனாய் லாபமும் மேன்மையுமே அடைந்து வருகிறார்கள். அதனாலேயே பெரிய தொரு அரசியல் கிளர்ச்சிக்காரர்கள் தீவிரக் கொள்கைக்காரர்கள் என்று தங்களைச் சொல்லிக் கொள்ளும் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்கின்றவர் களுடன் அதன் கர்த்தாக்களாய் இருக்கின்ற படித்த கூட்டத்தாரும், பணக்காரர்களும் சேர்ந்து புதிய அரசியலுக்கு திட்டம் வகுக்கும்போது வெகு ஜாக்கிரதையாய் புதிய அரசியலில் ஜாதி, மதம், பழக்க வழக்கம், சாஸ்திரங்கள் முதலியவைகளில் எவ்வித மாற்றமும் செய்யக் கூடாது என்றும், வேறொருவர் அந்தப்படி செய்யவும் விடுவதில்லை என்கின்றதுமான ஒரு காவல் தீர்மானத்தைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இதன் பயனாகவே இன்று இந்நாட்டில் இந்து - முஸ்லீம் தகராறும், இந்து - கிறிஸ்தவத் தகராறும், பார்ப்பன - பார்ப்பன ரல்லாதார் தகராறும், மேல்ஜாதி - கீழ்ஜாதித் தகராறும் பலம டைய நேரிட்டு விட்டது. அது காட்டுத் தீ போல் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து கொண்டும் வருகிறது.

காங்கிரசுக்காரர்கள் “பூனைக் கண்ணை மூடிக் கொண்டு பால் குடித்தால், உலகமே இருண்டிருக்கும் என்று கருதுவது” போல், அதைத் தங்கள் பிரசாரத்திலும், தங்கள் பத்திரிகைகளிலும் மறைத்து வைத்து ஏமாற்றுகிறார்கள். இவர்கள் அதை மறைக்க மறைக்க அந்த விஷயம் இன்று உலகமே தெரிந்து சிரிப்பாய்ச் சிரிக்கிற நிலைக்கு வந்துவிட்டது.

வட்டமேஜை மகாநாட்டில் என்ன நடந்தது? அரசியல் சீர்திருத்தச் சண்டையா? சமூகச் சீர்திருத்தச் சண்டையா? காங்கிரசை முகமதியர்கள் ஒப்புக் கொண்டார்களா? கிறிஸ்தவர் கள் ஒப்புக் கொண்டார்களா? ‘தீண்டப் படாதவர்கள்’ ஒப்புக் கொண்டார்களா? தென் இந்திய பார்ப்பனரல்லா தவர்கள் ஒப்புக் கொண்டார்களா? காந்தியார் உள்பட என்ன சொல்ல நேர்ந்தது?

முகமதியர்கள், இந்து ராஜ்யத்தைவிட பிரிட்டிஷார் ராஜ்ஜியம் மேல் என்றார்கள்.

இந்துக்கள், முகமதியர் ராஜ்ஜியத்தை விட பிரிட்டிஷார் ராஜ்ஜியமே மேல் என்றார்கள்.

பார்ப்பனரல்லாதார் (ஜஸ்டிஸ் கட்சியார்) பார்ப்பன ராஜ்ஜியத்தைவிட பிரிட்டிஷ் ராஜ்ஜியமே மேல் என்றார்கள்.

பார்ப்பனர் (காங்கிரஸ்காரர்கள்) பார்ப்பனரல்லாதார் (ஜஸ்டிஸ்) ஆட்சியைவிட பிரிட்டிஷ் ஆட்சியே மேல் என்றார்கள்.

காந்தியார், தீண்டப்படாதார் ஆட்சியைவிட பிரிட்டிஷ் ஆட்சியே மேல் என்பதாக சொல்லிவிட்டார். அதாவது சுயராஜ்யம் இல்லாவிட்டாலும் சரி; சீர்திருத்தம் இல்லா விட்டாலும் சரி; தீண்டப்படாதவர்களுக்கு வகுப்பு உரிமை வழங்க முடியாது என்று சொன்னது மாத்திரமல்லாமல் உயிரைக்கூட விட்டு விடுவேன் என்ற சொன்னார்கள். வங்காளத்துக்காரர்களும் இப்படியே சொல்லுகிறார்கள். பஞ்சாப்காரர்களும் இப்படியே சொல்லு கிறார்கள், எல்லைப் புரத்துக்காரர்களும் இப்படியே சொல்லுகிறார்கள்.

இந்தப்படி சொல்லுவது இன்று நேற்று என்று சொல்லி விட முடியுமா? இந்து தேச சரித்திரத்தைக் கண்டால் ஆயிரக் கணக்கான வருஷங்களாக இப்படி வகுப்புக்கு வகுப்பு விரோத மும், கலகமும் நடந்து கொண்டு வந்திருப்பதைச் சுலபத்தில் அறியலாம்.

இதற்கு யார் இதுவரையில் என்ன பரிகாரம் செய்தார்கள்? "தீண்டப்படாதவர்களுக்கு, உயிர் போனாலும் தனிப் பிரதிநிதித் துவம் கொடுக்க மாட்டேன்" என்று சொன்ன காந்தியார், அதைக் கெடுத்ததல்லாமல் அவர் களுக்கு ஆக என்ன செய்தார்? அவர்கள் பேரால் பணம் வசூல் செய்தார். அதைக் கொண்டு காங்கிரஸ் காரர்கள் தேர்தலில் வெற்றி பெறும்படி செய்தார்.

பிறகு என்ன செய்தார்? காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்திய சட்ட சபையில் தீண்டாமை ஒழியும்படியான சட்டங்கள் கொண்டு வரக்கூடாது என்று உத்திரவு போட்டார். தீண்டாமை விஷயமாய் ஏற்கனவே இருந்த மசோதாவையும் காந்தியாரும் ஆச்சாரியாரும் கொலை செய்தார்கள்.

இவைகளையெல்லாம் நான் சொல்லவில்லை. ஆதார மூலமாய்ப் பத்திரிக்கைகளில் வந்ததையே சொல்லுகிறேன். இதைக் காந்தியாரும், ஆச்சாரியாரும் ஒப்புக் கொண்டுமிருக் கிறார்கள்.

அதாவது "பொது ஜனங்கள் சம்மதமில்லாமல், சமூக சம்பந்தமான தீர்மானங்கள் கொண்டு வரக் கூடாது" என்று சொல்லி விட்டார்கள்.

தீண்டாமை ஒழிக்கப்படாமல், இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமை ஏற்படாமல் சுயராஜ்ஜியம் வராது என்று சொன்ன காந்தியாரும், ஆச்சாரியாரும் இன்று என்ன செய்கிறார்கள்?

முஸ்லீம்களை ஏமாற்றி, சுவாதீனம் செய்து கொண்டு தீண்டப்படா தாரையும், பார்ப்பனரல்லாதாரையும் ஒழிக்கப் பார்த்துவிட்டு இப்போது ஒன்றும் முடியாமல் போய்விட்டதால் திரைமறைவிலிருந்து சூட்சிகள் செய்ய "ஓய்வு" எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் என்ன காரியம் சாதிக்க முடியும்? தங்களையே தாங்கள் ஏமாற்றிக் கொள்ளுகிறார்கள் என்றுதான் சொல்ல முடியும்.

இன்றையக் காங்கிரஸ் பிரசாரம் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை வைவதல்லாமல், அதை ஒழிக்க முயற்சிப்பதல்லாமல் எப்படி யாவது வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தை ஒழித்து, நாட்டை பார்ப்பன ஆதிக்கத்துக்குள் கொண்டு வர வேண்டும் என்பதல் லாமல் வேறு என்ன கொள்கையையும், திட்டத்தையும் கொண்டிருக்கிறது?

தோழர் சத்தியமூர்த்தி அய்யர் செல்லுமிடங்களிலெல்லாம் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை நன்றாய் வைகிறார். அதற்குத் தகுந்தபடி நல்ல அவமானமும் அடைகிறார். அப்படியிருந்தும் இன்று பார்ப்பனப் பத்திரிகைகள் அதையே தொழிலாகக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்தப்படி இருந்தால் நாட்டில் என்ன காரியம் நடக்கும்?

சமூக சம்பந்தமாகவும், ஜாதி மத சம்பந்தமாகவும் உள்ள தகராறுகளையும், அவநம்பிக்கைகளையும் ஒழிக்க யார் என்ன பிரயத்தனம் செய்கிறார்கள்?

வெள்ளைக்கார அரசாங்கத்தை வைவதும், முஸ்லீம்கள் இயக்கத்தையும், பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்தையும் அழிக்கச் சூட்சி செய்வதுமே காங்கிரஸ் வேலையானால், இந்தக் காங்கிரசி னால் மக்களுக்கு என்ன பலன் ஏற்பட்டுவிடும்? முதலில் வர்ணங் களையும், ஜாதிகளையும் பிறவியில் உயர்வு தாழ்வுகளையும் ஒழிக்காமல் எப்படி மனிதனுக்கு மனிதன் ஒற்றுமையும் அன்பும் ஏற்பட முடியும்?

ஒரு பெருங்கூட்ட மக்கள் இன்று சமூக வாழ்வில் தீண்டப் படாதவர்களாகவும், மற்றொரு பெருங்கூட்ட மக்கள் சமூக வாழ்வில் சூத்திரர்கள், அடிமைகள், கூலிகள், தாசி மக்கள், இழி மக்கள் என்கின்ற பெயருடனும் இருந்து வருகிறார்கள் என்றால்,

இதுமாறுவதற்கு அருகதை இல்லாத சுயராஜ்யம் யாருக்கு வேண்டும்? இது மாறுவதற்கு இல்லாத மதமும், சாஸ்திரமும், கடவுளும் யாருக்கு வேண்டும்?

ஆகவே இந்தக்கொடுமை ஒழிக்கப்படுவது சுயராஜ்யமா? அல்லது வெள்ளைக்காரனை ஒழிப்பதே சுயராஜ்யமா? என்று கேட்கின்றேன்.

மேற்கண்ட கொடுமைகளை ஒழிக்கும் முயற்சிக்கு எங்காவது வெள்ளைக்காரன் குறுக்கே வருகிறானா? இவைகள் ஒழியக் கூடாதென்று எங்காவது, எப்போதாவது வெள்ளைக் காரன் கூப்பாடு போடுகின்றானா?

மக்களின் சுயமரியாதைக்கு விரோதமாகவும், சுதந்திரத்துக்கு எதிரியாகவும் இருப்பது இன்று நமது மதம், ஜாதி, சாஸ்திரம், கடவுள் ஆகியவைகளா? அல்லது பிரிட்டிஷ் அரசாங்கமா? எந்தத் தனிப்பட்ட ஆங்கிலேயனாவது இன்று இந்தக் காரியங்களுக்கு எதிரியாய் வருகிறானா?

வெள்ளைக்காரனை வைவதின் மூலம் மக்களை ஏமாற்றி அடிமையாகவும் மானமற்றவர்களாகவும் நிரந்தரமாய் வைத் திருக்கச் செய்யும் சூட்சியே இன்றையக் காங்கிரசின் யோக்கிய தையாகும். இம்மாதிரியான கொடுமைகளுக்கு நான் பார்ப்பனர் களை மாத்திரமே குற்றம் சொல்லவரவில்லை.

ஏனெனில் பார்ப்பனர்கள் பல ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்க ளாகக் குற்றம் சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதன் பயனாய் அவர்கள் சிறிதுகூட அசைக்கப்படவே இல்லை. அறிவாளிகள் எல்லோரும் பார்ப்பனர்களை வைதுதான் இருக்கிறார்கள். சமீப காலத்தில் விவேகானந்தர், நாயர், லஜபதிராய், தாஸ், ராய் முதலிய அனேகர், எவ்வளவோ கடினமாகப் பார்ப்பனர்கள் மீது குற்றம் சுமத்தி இருக்கிறார்கள். என்ன பலன் கண்டு விட்டோம்? பார்ப் பனர்களை வைகின்றோமே ஒழிய, அவர்களுடைய சூட்சிகளுக்கு நாம் நிபந்தனையில்லாத அடிமைகளாய் இருந்து வருகிறோம்.

பார்ப்பனனுடைய மதத்தை நாம் ஒப்புக் கொண்டிருக் கிறோம். அவன் சாஸ்திரங்களுக்கு அடிமையாய் இருந்து வருகிறோம்; அவன் கடவுளுக்குப் பக்தி செலுத்தி வருகின்றோம். இவற்றையெல்லாம் செய்து கொண்டு பார்ப்பனனை வைவதால் என்ன பயன்?

இன்றுள்ள பார்ப்பனர்களை எல்லாம் நீங்கள் ஒரு சிறு பூண்டுகூட இல்லாமல் ஒழித்துவிட்ட போதிலும், அவன் மதமும், சாஸ்திரமும், கடவுளும் உள்ள வரையில் ஒன்றுக்கு ஆயிரமாய்ப் பார்ப்பனர்களும் அவர்களது ஆதிக்கமும் பெருகிக் கொண்டு தான் இருக்கும்.

தீண்டத்தகாத மனிதனை இந்துமதமல்லவா சிருஷ்டித்தது?

நாலு வருணம், சூத்திரன் என்பது கீதையிலேயே இருக்கிறதே.

“நாலு வருணத்தையும் நான்தான் சிருஷ்டித்தேன்” என்று ‘பகவானே’ கீதையில் திருவாய் மலர்ந்தருளுகிறாரே.

ஆகவே இந்து மதத்தையும், பகவத் கீதையையும், கிருஷ்ண பகவானையும் உண்மை என நம்பிக் கொண்டு இருக்கும் ஒருவன், தீண்டாமையையும்; சூத்திரப் பட்டத்தையும் பாதத்தில் இருந்து உற்பத்தியான வருணத்தையும் எப்படி ஒழிக்க முடியும் என்று கேட்கிறேன்.

இன்று காந்தியார் முதல் கொண்டு, சத்தியமூர்த்தியார் ஈறாக உள்ள எந்த அரசியல்வாதியாவது இதை ஒப்புக் கொள்ள முடியுமா என்று கேட்கின்றேன்?

அதுபோலவே ஜஸ்டிஸ் கட்சியிலும் பொப்பிலிராஜா முதல், ஏ.ராமசாமி முதலியார் ஈறாக உள்ள தலைவர்கள் இவற்றை ஒப்புக் கொள்ளுவார்களா என்று கேட்கின்றேன்.

இதற்காகவே தான் சுயமரியாதை இயக்கம் இருந்து தீர வேண்டி யிருக்கிறது. இன்று இந்தியாவிலேயே சுயமரியாதை இயக்கம் ஒன்றுதான், ஜாதி மத பேதத்தால் ஏற்பட்டுள்ள கொடுமைகளுக்கு அஸ்திவாரமான மதங்களையும், சாஸ்திரங்க ளையும், கடவுள்களையும், அழிக்கவும் ஒழிக்கவும் தைரியமாய் வேலை செய்து வருகின்றது. இதனாலேயே, இது இன்று இந்தியா வில் எவருடைய ஆதரவையும் பெற முடியாமல் தன் காலிலேயே நின்று தள்ளாடிக் கொண்டிருக்க வேண்டியதாகின்றது.

சுயமரியாதைக்காரர்கள் ஏன் ஜாதி, மதம், சாஸ்திரம், கடவுள் ஆகியவற்றின் மீது “மிருகப் பாய்ச்சல்” பாய்கிறார்கள் என்பதற்குக் காரணம் இன்னது என்று இப்போதாவது உணருங்கள்.

காந்தியாருக்கு, கீதையே வழிகாட்டியாய் இருந்து வருகிற தாம். ஆச்சாரியார், கீதை பாராயணத்துக்கு ஆகவே, ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறாராம். சத்தியமூர்த்தியார், கீதையைக் காப்பாற்றுவதற்கே சுயராஜ்ஜியம் கேட்கின்றோம் என்கிறாராம். இப்படிப்பட்ட "தலைவர்களின்" கை ஆயுதமாய் இருக்கும் காங்கிரசினுடன் சுயமரியாதைக்காரர்கள் எப்படிக் கலக்க முடியும்?

இப்படிப்பட்ட காங்கிரசில் சேர்ந்து உழைப்பதன் மூலம், ஜாதி மதக் கொடுமைகளும், சாஸ்திரம், கடவுள் சம்பந்தமான மூடநம்பிக்கைகளும் அவற்றால் ஏற்படும் ஏழ்மைகளும், இழிவுகளும் எப்படி ஒழிக்கப்பட முடியும்?

ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்காரர்கள் மக்கள் எல்லோரும் பிறவியில் சமம் என்பதையும், எல்லோருக்கும் சம சந்தர்ப்பமும், சம விகிதாச்சாரப் பிரதிநிதித்துவமும் கொடுக்க வேண்டும் என்பதை யாவது ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட ஜாதி, மதம், சாஸ்திரம், பழக்க வழக்கம் ஆகியவைகளை அரசியல் மூலம் காப்பாற்றுகிறோம் என்று அவர்கள் உத்திரவாதமும் கொடுப்பதில்லை.

ஆகவே ஜாதி, மதக் கொடுமையிலும், பழக்க வழக்க கொடுமையிலும், சாஸ்திரம் கடவுள்கள் என்கின்ற கொடுமையிலும் துன்பமும் இழிவும் அடைந்து வருகின்றவர்கள், அதிலிருந்து விடுதலை அடைய என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை நீங்களே உணர்ந்து பாருங்கள்.

16.06.1935 ஆம் நாள் கோபிச்செட்டிப்பாளையத்தில் சமூகச் சீர்திருத்தச் சங்கத்தின் ஆதரவில் நடைபெற்ற பொதுக் கூட்டத்தில் ஆற்றிய உரை.

பெரியார் - குடி அரசு - 23.06.1935